

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 597/2009

2009 m. birželio 11 d.

dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių

(Kodifikuota redakcija)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

Sutartį dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (toliau – „Subsidijų sutartis“).

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 133 straipsnį,

(4) Tam, kad 1994 m. Antidempingo sutartyje ir Subsidijų sutartyje nustatytas taisyklės Bendrija taikytų skaidriau ir veiksmingiau, būtina priimti du atskirus reglamentus, kuriuose būtų pakankamai išsamiai išdėstyti reikalavimai, kaip taikyti kiekvieną iš šių prekybos apsaugos priemonių.

atsižvelgdama į Reglamentus, kuriais remiantis organizuojamos bendros žemės ūkio rinkos, ir į Reglamentus, priimtus pagal Sutarties 308 straipsnį, taikytiną iš žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms, o ypač atsižvelgdama į tuos Reglamentus, kuriais leidžiama daryti išlygų bendrajam principui, kad apsaugos priemonės prie sienų gali būti pakeistos tik šiuose Reglamentuose nustatytais priemonėmis,

(5) Siekiant užtikrinti tinkamą ir skaidrų taisyklių pagal tas dvi sutartis įgyvendinimą, tikslinga perkelti jų nuostatas į Bendrijos teisės aktus kiek įmanoma plačiau.

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

(6) Patartina pakankamai išsamiai išaiškinti, kada laikoma, kad ar suteikta subsidija, pagal kokius principus ji yra kompensuotina (ypač, ar tokia subsidija buvo suteikta individualiai) ir pagal kokius kriterijus turi būti apskaičiuojamas kompensuotinos subsidijos dydis.

kadangi:

(1) 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių⁽¹⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas⁽²⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas.

(7) Nustatant, ar suteikta subsidija, būtina parodyti, kad tos valstybės teritorijoje buvo gautas Vyriausybės ar bet kurios valstybinės institucijos finansinis indėlis arba kad buvo suteikta parama norint išlaikyti atitinkamas pajamas ar kainas, kaip numatyta 1994 m. GATT XVI straipsnyje, ir kad tuo būdu įmonė gavėja gavo naudos.

(2) Baigus daugiašales Urugvajaus raundo prekybos derybas, buvo sukurta Pasaulio prekybos organizacija (PPO).

(8) Naudos gavėjui apskaičiavimas, tais atvejais, kai šalyje rinkos modelis neegzistuoja, modelis turi būti nustatytas koreguojant šioje šalyje dominuojančius terminus ir sąlygas remiantis tikrais rezultatais, pasiektais šioje šalyje. Jei tai yra neįgyvendinama, nes, *inter alia*, tokios kainos ar išlaidos neegzistuoja ar yra nerealios, tada atitinkamas modelis turi būti apibrėžtas atsižvelgiant į terminus ir sąlygas kitose rinkose.

(3) 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu⁽³⁾ patvirtintos PPO steigimo sutarties (PPO sutartis) 1A priedas taip pat apima 1994 m. Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – „1994 m. GATT“), Sutartį dėl žemės ūkio (toliau – „Sutartis dėl žemės ūkio“), Sutartį dėl 1994 m. GATT VI straipsnio įgyvendinimo (toliau – „1994 m. Antidempingo sutartis“) ir

(9) Pageidautina išdėstyti aiškias ir išsamias gaires, kurios gali būti svarbūs veiksniai nustatant, ar subsidijuotas importas padarė arba yra materialinės žalos grėsmė. Įrodant, kad aptariamojo importo apimtis ir kainos dydis padarė žalos Bendrijos pramonei, dėmesys turėtų būti atkreipiamas į kitų veiksmų poveikį, o ypač į Bendrijoje vyraujančias rinkos sąlygas.

⁽¹⁾ OL L 288, 1997 10 21, p. 1.

⁽²⁾ Žr. V priedą.

⁽³⁾ OL L 336, 1994 12 23, p. 1.

- (10) Patartina apibrėžti sąvoką „Bendrijos pramonė“ ir nustatyti, kad su eksportuotojais susijusios šalys gali būti neįtraukiamos į tokią pramonę, taip pat patartina apibrėžti sąvoką „susijusios“. Taip pat būtina numatyti, kokių kompensacinio maito veiksmų bus imtasi tam tikro Bendrijos gamintojų vardu, ir išdėstyti gaires tokiam regionui apibrėžti.
- (11) Būtina nustatyti, kas gali paduoti skundą dėl kompensacinio maito, kiek jį turėtų remti Bendrijos pramonė ir kuri informacija apie kompensuotinas subsidijas, žalą ir jos priežastis turėtų būti nurodyta tokia skunde. Taip pat tikslinga nurodyti, kokia tvarka atmetami skundai arba pradedamas jų nagrinėjimas.
- (12) Būtina nustatyti, kaip suinteresuotoms šalims turėtų būti pranešama apie tai, kokios informacijos reikalauja valdžios institucijos, ir sudaromos plačios galimybės pateikti visus svarbius įrodymus bei apginti savo interesus. Taip pat pageidautina aiškiai išdėstyti, kokių taisyklių ir tvarkos reikia laikytis atliekant tyrimą, o ypač pagal kokias taisykles suinteresuotos šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti informaciją, kad į tokias nuomones ir informaciją būtų atsižvelgta. Taip pat dera nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuota šalis gali gauti kitų suinteresuotų šalių informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos. Valstybės narės ir Komisija turėtų bendradarbiauti, kai renkama informacija.
- (13) Būtina išdėstyti, kokiomis sąlygomis gali būti nustatomi laikinieji maitai, įskaitant sąlygas, kad juos galima nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų nuo tyrimo pradžios, bet ne vėliau kaip per 9 mėnesius nuo to laiko. Bet kuriuo atveju Komisija gali nustatyti tokius maitus tikrai keturių mėnesių laikotarpiui.
- (14) Būtina nurodyti, įsipareigojimų taisykles, neutralizuojančių arba atsveriančių kompensuotinos subsidijos žalą, vietoj laikinųjų ar galutinių maitų nustatymo. Taip pat dera nustatyti, kokie yra įsipareigojimų pažeidimo ar atsisakymo padariniai, ir nurodyti, kad laikinieji maitai gali būti nustatyti tais atvejais, kai įtariamas pažeidimas arba kai išaiškintiems faktams papildyti reikalingas tolesnis tyrimas. Priimant įsipareigojimus reikia pasirūpinti, kad siūlomi įsipareigojimai ir jų įgyvendinimas nesukeltų anti-konkurencinio elgesio.
- (15) Manoma, jog tinkama leisti atsiimti įsipareigojimą bei prašymą taikyti maitą vienu atskiru teisiniu dokumentu. Taip pat būtina užtikrinti, kad atsiėmimo procedūra būtų baigta per įprastą šešių mėnesių ir jokių atveju ne daugiau kaip per devynių mėnesių laikotarpį, siekiant užtikrinti tinkamą galiojančios priemonės vykdymą.
- (16) Būtina nustatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar priimtos galutinės priemonės, nagrinėjimas turi būti nutrauktas paprastai per 12 mėnesių, bet jokių būdu ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo tyrimo pradžios.
- (17) Tyrimas ar nagrinėjimas turėtų būti nutrauktas, jeigu subsidijos dydis yra *de minimis* arba jeigu subsidijuoto importo kiekis ar žala yra mažareikšmės, ypač importo iš besivystančių šalių atveju, ir reikia apibrėžti šiuos kriterijus. Jeigu priemonės turi būti nustatytos, būtina numatyti reikalavimą nutraukti tyrimą ir nustatyti, kad tokios priemonės turi būti mažesnės už kompensuotinių subsidijų sumą, jei tokia mažesnė suma atsvers žalą, taip pat atrankos atveju nurodyti, skaičiavimo priemonių dydžio metodą.
- (18) Būtina numatyti, kad laikinuosius maitus galima rinkti už praėjusį laikotarpį, jei toks rinkimas laikomas tinkamu, ir apibrėžti, kuriomis aplinkybėmis gali prireikti maitus taikyti praėjusiam laikotarpiui, kad nebūtų pakenkta taikytinų galutinių maitų poveikiui. Taip pat būtina numatyti, kad maitai gali būti taikomi praėjusiam laikotarpiui tais atvejais, kai pažeidžiami įsipareigojimai ar jų atsisakoma.
- (19) Būtina numatyti, kad šios priemonės nustoja galioti praėjus penkeriems metams, nebent peržiūra parodo, kad jas reikia tęsti. Taip pat būtina numatyti, kad tais atvejais, kai apie pakitusias aplinkybes pateikiama pakankamai įrodymų, reikia atlikti tarpines peržiūras arba tyrimus, kad nustatyti, ar yra pagrindas kompensacinius maitus grąžinti.
- (20) Nepaisant to, kad Subsidijų sutartyje nėra nuostatų dėl kompensacinių priemonių vengimo, tokio vengimo galimybė yra, panašiai, nors ir ne visiškai taip pat, kaip ir antidempingo priemonių atveju. Todėl šiame reglamente dera numatyti nuostatą dėl apsaugos nuo tokio vengimo.
- (21) Pageidautina išaiškinti, kurios šalys turi teisę prašyti pradėti tyrimą dėl maito vengimo.
- (22) Taip pat pageidautina išaiškinti, kokia veikla sudaro priemonių apėjimą. Priemonės gali būti apeinamos ir Bendrijoje, ir už jos ribų. Todėl būtina numatyti, kad atleidimai nuo išplėstų maitų, kurie galėjo būti suteikti importuotojams, taip pat gali būti suteikiami eksportuotojams, kai maitai išplečiami dėl apėjimo už Bendrijos ribų.

- (23) Tikslinga leisti pristabdyti kompensacinių priemonių taikymą, jei rinkos sąlygos laikinai pakito ir dėl to laikinai nebetinka šias priemones taikyti toliau.
- (24) Būtina numatyti reikalavimą registruoti tiriamą importą įvežimo metu, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones.
- (25) Norint užtikrinti, kad priemonės būtų tinkamai įgyvendintos, būtina, kad valstybės narės kontroliuotų prekybinį prekių importą, kuris tiriamas arba kuriam taikomos priemonės, taip pat muitų, kurie renkami pagal šį reglamentą, dydį ir už tai atsiskaitytų Komisijai. Taip pat būtina numatyti galimybę Komisijai paprašyti valstybių narių teikti, laikantis konfidencialumo taisyklių, informaciją, naudotiną išipareigojimų dėl kainų stebėsenos ir galiojančių priemonių efektyvumo lygiui įvertinti.
- (26) Būtina numatyti, kad reguliariai ir nustatytų tyrimo etapų metu turi būti konsultuojamasi su Patariamoju komitetu. Šį komitetą turėtų sudaryti valstybių narių atstovai, o jam pirmininkauti turėtų Komisijos atstovas.
- (27) Tikslinga numatyti, kad apie kompensuotinas subsidijas ir žalą pateikta informacija yra tikrinama lankantis vietoje, tačiau tokiam lankymuisi būtina sąlyga – tinkamas atsakymas į pateiktus klausimus.
- (28) Būtina numatyti, jog kai šalių ar sandorių yra daug, reikia pasinaudoti atranka, kad tyrimus būtų galima užbaigti per nustatytą laiką.
- (29) Reikia numatyti, kad jei šalys vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims kaip tuo atveju, jei jos būtų tinkamai bendradarbiauę.
- (30) Reikėtų nustatyti, kad konfidenciali informacija turi būti naudojama taip, jog nebūtų atskleistos verslo ar valstybinės paslaptys.
- (31) Būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai turi būti tinkamai atskleidžiami šalims, turinčioms teisę juos gauti, per tokį laiką, kurio, atsižvelgiant į sprendimų priėmimo procesą Bendrijoje, pakanka šalims apginti savo interesus.
- (32) Apdairu numatyti tokią administracinę sistemą, kuri leistų pateikti argumentus apie tai, kurios priemonės atitinka Bendrijos interesus, tarp jų ir vartotojų interesus,

bei nustatyti, kokiais laiko tarpais reikia pateikti tokią informaciją ir kokias informacijos atskleidimo teises turi suinteresuotos šalys.

- (33) Tam, kad būtų išlaikyta teisių ir pareigų pusiausvyra, kurią norėta sukurti Subsidijų sutartimi, taikydama šias taisykles Bendrija būtinai turi atkreipti dėmesį į tai, kaip jas aiškina pagrindiniai Bendrijos prekybos partneriai, spręsdama pagal tai, kaip tai atsispindi jų teisės aktuose ir nusistovėjusioje praktikoje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai

1. Kompensacinis muittas gali būti nustatytas tikslu kompensuoti subsidiją, tiesiogiai ar netiesiogiai suteiktą bet kurio produkto gamybai, eksportui ar pervežimui, kurį leidus laisvai judėti Bendrijoje būtų padaryta žalos.

2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies nuostatų, kai produktai nėra tiesiogiai importuojami iš jų kilmės valstybės, bet yra eksportuojami į Bendriją iš tarpinės valstybės, yra taikomos visos šio reglamento nuostatos, o sandoris ar sandoriai, jei tinkama, yra laikomi įvykę tarp kilmės valstybės ir Bendrijos.

2 straipsnis

Sąvokos

Šio reglamento tikslais:

- a) laikoma, kad produktas yra subsidijuojamas, jei jis gauna naudos iš kompensuotinos subsidijos, kaip tai apibrėžta 3 ir 4 straipsniuose. Tokią subsidiją gali suteikti importuoto produkto kilmės valstybės Vyriausybė arba tarpinės valstybės, iš kurios produktas yra eksportuojamas į Bendriją (šiam reglamente vadinamos „eksportuojančia valstybe“) Vyriausybė;
- b) Vyriausybė – Vyriausybė ar bet kuri valstybinė institucija, esanti kilmės valstybės ar eksportuojančios valstybės teritorijoje;
- c) „panašus produktas“ reiškia produktą, kuris yra tapatus, kitaip sakant, visais atžvilgiais panašus į aptariamą produktą, o jei tokio produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ir nebūdamas visais atžvilgiais panašus, turi aptariamą produktą labai primenančių požymių;

- d) žala – jei nenurodyta kitaip, – materialinė žala Bendrijos pramonei, materialinės žalos Bendrijos pramonei grėsmė arba materialinės kliūtys tokiai pramonei kurtis, ir aiškinama pagal 8 straipsnio nuostatas.

3 straipsnis

Subsidijos apibrėžimas

Laikoma, kad subsidija egzistuoja, jeigu:

1. a) kilmės arba eksportuojančios valstybės Vyriausybė skyrė finansinį indėlį, kitaip sakant, jei:
 - i) Vyriausybės veikla apima tiesioginių lėšų (pavyzdžiui, dotacijų, paskolų, turto įliejimo) pervedimą arba galimus tiesioginius lėšų pervedimus ar išpareigojimų (pavyzdžiui, paskolų garantijų) perdavimus;
 - ii) Vyriausybės pajamų, kurios kitu atveju būtų gautos, yra atsisakoma arba jos nesurenkamos (pavyzdžiui, fiskalinės lengvatos, tokios, kaip mokesstinės nuolaidos). Šiuo atžvilgiu eksportuojamo produkto atleidimas nuo muitų ar mokesčių, mokamų už panašų produktą, skirtą vartoti valstybės viduje, arba tokių muitų ar mokesčių sumažinimas suma, neviršijanti priaugusios jų dalies, nėra laikoma subsidija, jei tokia išimtis suteikiama laikantis I, II ir III priedų nuostatų;
 - iii) Vyriausybė aprūpina prekėmis ar suteikia paslaugų, nebūdingų bendrajai infrastruktūrai, arba perka prekių;
 - iv) Vyriausybė:
 - perveda mokėjimų į finansavimo mechanizmą, arba
 - paveda arba nurodo privačiam subjektui atlikti vieną ar kelias i, ii ir iii punktuose nurodytų tipų funkcijas, kurios paprastai suteiktos Vyriausybei ir kurių atlikimo tvarka realiai nesiskiria nuo tvarkos, kurios paprastai laikosi Vyriausybės;
- arba
- b) yra bet kokios formos pajamų ar kainų palaikymas, kaip apibrėžta 1994 m. GATT XVI straipsnyje; ir
2. tokiu būdu yra suteikta naudos.

4 straipsnis

Kompensuotinos subsidijos

1. Kompensacinės priemonės subsidijoms taikomos tik tuomet, jei jos yra konkrečios, kaip apibrėžta šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse.
2. Norint nustatyti, ar subsidija konkrečiai kuriai nors įmonei, pramonės šakai, arba įmonių ar pramonės šakų grupei (toliau vadinamoms „tam tikromis įmonėmis“) pagal subsidiją suteiktosios valdžios institucijos jurisdikciją, taikomi šie principai:
 - a) tuo atveju, jei subsidiją suteikusi institucija arba teisės aktai, pagal kuriuos veikia subsidiją suteikusi institucija, aiškiai nurodo, kad subsidiją gali gauti tik tam tikros įmonės, tokia subsidija yra laikoma konkrečia;
 - b) tuo atveju, jei subsidiją suteikusi institucija arba teisės aktai, pagal kuriuos veikia subsidiją suteikusi institucija, nustato objektyvius kriterijus arba sąlygas, pagal kurias atrenkami galintieji gauti subsidiją arba nustatomas subsidijos dydis, su sąlyga, kad atrenkama automatiškai ir kad tokių kriterijų bei sąlygų yra griežtai laikomasi, tokia subsidija nėra laikoma konkrečia;
 - c) jei nepaisant to, kad subsidija, atrodytų, nėra konkrečiai, nes buvo taikyti a ir b punktuose išdėstyti principai, vis tiek yra pagrindo tikėti, kad subsidija iš tiesų yra konkrečiai, gali būti atsižvelgiama į kitus veiksnius. Tokie veiksniai yra: subsidijavimo programa naudojami ribotas tam tikrų įmonių skaičius; daugiausia naudojami tam tikros įmonės; neproporcingai didelės subsidijų sumos suteiktos tam tikroms įmonėms; būdas, kuriuo priimdama sprendimą suteikti subsidiją, savo nuožiūra, pasinaudojo subsidiją suteikusi institucija. Šiuo atžvilgiu ypatingas dėmesys teikiamas informacijai, apie prašymų suteikti subsidiją atmetimo arba patenkinimo dažnumą, ir ypač priežastis, kuriomis pagrįsti tokie sprendimai.

B punkte objektyvūs kriterijai ar sąlygos reiškia tokius neutralius kriterijus ar sąlygas, kurie nesuteikia didesnio palankumo tam tikroms įmonėms palyginti su kitomis, kurie yra ekonominio pobūdžio ir taikomi horizontaliai, kaip, pavyzdžiui, darbuotojų skaičius arba įmonės dydis.

Kriterijai ir sąlygos turi būti aiškiai išdėstyti įstatyme, reglamente ar kitame oficialiame dokumente, kad juos būtų galima patikrinti.

Taikant 1 dalies c punktą, būtina atsižvelgti į ekonominės veiklos įvairovę subsidiją suteikusių institucijų jurisdikcijoje, taip pat į laikotarpį, kada buvo taikoma subsidijų programa.

3. Subsidija, kurią, galėjo gauti tik tam tikros įmonės, esančios subsidiją suteikusiosios institucijos jurisdikcijai apibrėžtame geografiniame regione, laikoma konkrečia. Bet kokio lygio valstybės institucijai nustatius ar pakeitus bendrai taikomus mokesčių tarifus, pagal šį reglamentą tai nelaikoma konkrečia subsidija.

4. Nepaisant šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatų, konkrečiomis subsidijomis laikomos:

a) subsidijos, kurių suteikimo vienintelė sąlyga (arba viena iš sąlygų), nustatyta įstatyme ar taikoma faktiškai, yra eksporto vykdymas, įskaitant I priede nurodytas subsidijas;

b) subsidijos, kurių suteikimo vienintelė sąlyga (arba viena iš sąlygų) yra vietinių prekių vartojimo pirmenybė palyginti su importuotomis prekėmis.

Pagal a punktą laikoma, kad eksporto vykdymas yra faktiška subsidijos suteikimo sąlyga, jei faktai rodo, jog tokia subsidija suteikiama pagal esamą arba planuojamą eksporto dydį arba eksporto pajamas, nors tokia subsidijos priklausomybė nuo eksporto vykdymo nenustatyta įstatyme. Tik faktas, kad subsidija yra suteikta eksportuojančioms įmonėms, nėra laikoma eksporto subsidija pagal šias nuostatas.

5. Nustatant, ar subsidija yra konkreti pagal šio straipsnio nuostatas, būtina aiškiai remtis tikrais įrodymais.

5 straipsnis

Kompensuotinos subsidijos dydžio apskaičiavimas

Kompensuotinių subsidijų suma apskaičiuojama pagal tai, kokią naudą subsidijos gavėjui suteikė subsidija, per subsidijavimo tiriamąjį laikotarpį. Paprastai šis laikotarpis yra patys paskutiniai gavėjo finansinės apskaitos metai, bet gali būti bet kuris kitas mažiausiai šeši mėnesiai prieš tyrimo pradžią, laikotarpis kurio patikimi finansiniai bei kitokie susiję duomenys yra prieinami.

6 straipsnis

Gavėjo naudos apskaičiavimas

Skaiciuojant naudą gavėjui, taikomos šios taisyklės:

a) Vyriausybės įnašai į įmonės nuosavą kapitalą nėra laikomi teikiančiais naudos, nebent ši investicija galėtų būti laikoma neatitinkančia įprastos privačių investuotojų investavimo praktikos, įskaitant rizikos kapitalo suteikimą, kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės teritorijoje;

b) Vyriausybės suteikta paskola nėra laikoma teikiančia naudos, nebent suma, kurią paskolą gaunanti firma moka už Vyriausybės suteiktą paskolą, skiriasi nuo sumos, kurią ta firma mokėtų už atitinkamą komercinę paskolą, kurią ji faktiškai galėtų gauti rinkoje. Šiuo atveju nauda yra šių dviejų sumų skirtumas;

c) Vyriausybės suteikta paskolos garantija nėra laikoma suteikta nauda, nebent suma, kurią garantiją gaunančioji firma moka už Vyriausybės garantuojamą paskolą, skiriasi nuo sumos, kurią ta firma mokėtų už atitinkamą komercinę paskolą be tokios Vyriausybės garantijos. Šiuo atveju nauda yra šių dviejų sumų skirtumas, patikslintas pagal aptarnavimo rinkliavų skirtumus;

d) Vyriausybės suteiktos prekės ar paslaugos arba nupirktos prekės nėra laikomos teikiančios naudos, nebent jos būtų suteiktos už mažesnę nei pakankamą atlygį arba nupirktos už didesnę nei pakankamą atlygį. Atlygio pakankamumas nustatomas atsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje aptariama prekė ar paslauga suteikta, nupirkta, vyraujančias rinkos sąlygas, įskaitant kainą, kokybę, galimybes gauti, paklausą, transportavimą ir kitas pirkimo ar pardavimo sąlygas.

Jei nėra tokių vyraujančių rinkos terminų ir sąlygų produktui ar paslaugų teikimui tiekimo ar pirkimo šalyje, kuria galima remtis kaip atitinkamu modeliu, taikomos toliau nurodytos taisyklės:

i) tokioje šalyje vyraujantys terminai ir sąlygos turi būti priderinti prie realių kainų, išlaidų ir kitų veiksnių, esamų šioje šalyje, prie atitinkamo masto, kuris atspindėtų normalios rinkos terminus ir sąlygas; arba

ii) atitinkamai terminai ir sąlygos, vyraujantys kitos šalies rinkoje ar pasaulinėje rinkoje, kurie gavėjui yra prieinami, turi būti panaudoti.

7 straipsnis

Bendrosios skaičiavimo nuostatos

1. Kompensuotinių subsidijų suma apskaičiuojama į Bendriją eksportuotos subsidijuotos prekės vienetui.

Nustatant šį dydį, į bendrą subsidijos sumą gali būti neįtraukiamos šios sudedamosios dalys:

a) bet kurie prašymo mokesčiai ar kitos išlaidos, būtinais sumokėtos stengiantis patenkinti subsidijos suteikimo sąlygas arba gauti subsidiją;

b) eksporto mokesčiai, muitai bei kiti mokesčiai, sumokėti už produkto eksportą į Bendriją, jei jie yra konkrečiai skirti kompensuoti subsidiją.

Jei suinteresuota šalis prašo atimti kurią nors dalį, ji turi įrodyti savo prašymo pagrįstumą.

2. Jei subsidija suteikta nesiejant jos su perdirbtų, pagamintų, eksportuotų ar transportuotų prekių kiekiais, kompensuotinos subsidijos dydis nustatomas visos subsidijos vertę atitinkamai paskirstant pagal aptariamųjų prekių gamybos, pardavimo arba eksporto mastą subsidijavimo tiriamuoju laikotarpiu.

3. Jei subsidijos suteikimas gali būti susietas su įsigytu ilgalaikiu turtu arba būsimu įsigijimu, kompensuotinos subsidijos dydis apskaičiuojamas paskirstant subsidiją visam laikotarpiui, atitinkančiam įprastinį tokio turto nuvertėjimo laiką atitinkamoje pramonėje.

Taip apskaičiuotas subsidijos dydis priskirtinas tiriamajam laikotarpiui, įskaitant laikotarpį, susijusį su ilgalaikiu turtu, įsigytu prieš tiriamąjį laikotarpį, paskirstoma pagal šio straipsnio 2 dalį.

Jei turtas yra nenuvertėjantis, subsidija vertinama kaip paskola be palūkanų ir aiškinama pagal 6 straipsnio b punktą.

4. Jei subsidija negali būti susieta su ilgalaikio turto įsigijimu, tiriamuoju laikotarpiu gautos naudos dydis iš esmės priskiriama šiam laikotarpiui ir paskirstoma pagal šio straipsnio 2 dalį, nebent atsirastų ypatingų aplinkybių, pateisinančių jos priskyrimą kitam laikotarpiui.

8 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai kartu ištyrus:

a) subsidijuoto importo kiekį ir šio subsidijuoto importo poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir

b) tokio importo poveikį Bendrijos pramonei.

2. Vertinant subsidijuoto importo kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar labai padidėjo subsidijuotas importas absoliutiniu dydžiu arba palyginti su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant subsidijuoto importo poveikį kainoms, reikia atsižvelgti į tai, ar subsidijuoti importuoti produktai buvo parduodami daug mažesne kaina palyginti su Bendrijos pramonės panašaus produkto kaina, arba į tai ar toks importas kitokiu būdu verčia gerokai mažinti kainas, arba neleidžia kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nei vienas iš šių veiksnių nėra būtinai lemiantis.

3. Jeigu produkto importas iš daugiau nei vienos šalies vienu metu yra kompensacinio maito subjektu, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tikėtai tuomet, jei nustatoma:

a) kad kompensuotinių subsidijų suma, apskaičiuota importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnė nei 14 straipsnio 5 dalyje apibrėžtas minimumas ir importo iš kiekvienos šalies kiekis nėra nereikšmingas; ir

b) kad atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į konkurencijos tarp importuotų produktų ir panašaus Bendrijos produkto sąlygas, importo poveikį vertinti bendrai yra tikslinga.

4. Nagrinėjant subsidijuoto importo poveikį aptariamai Bendrijos pramonei, reikia įvertinti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę rodančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, įskaitant pramonės pastangas atsigaivinti po subsidijavimo ir dempingo praeityje padaryto poveikio, kompensuotinių subsidijų sumos dydį, esamą ir galimą prekybos, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, gamybinių pajėgumų panaudojimo sumažėjimą, Bendrijos kainas nulemiančius veiksnius, esamą ir galimą neigiamą poveikį grynųjų pinigų srautams, atsargoms, užimtumui, uždarbiui, augimui, galimybei didinti kapitalą ar investicijas, o žemės ūkyje, ar padidėjo našta Vyriausybėms paramos programoms. Šis sąrašas nėra išsamus, nei vienas iš šių veiksnių nėra būtinai lemiantis.

5. Iš pateiktų, pagal šio straipsnio 1 dalį patvirtinančių įrodymų turi būti aišku, kad subsidijuotas importas daro žalą. Ypač aiškus, turi būti įrodymas, kad pagal 2 dalį nustatytas kiekis ir (arba) kainos buvo 4 dalyje nurodyto poveikio Bendrijos pramonei priežastimi ir kad šio poveikio mastas yra toks, kad jį galima klasifikuoti kaip materialinę žalą.

6. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti be subsidijuoto importo žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro žalos Bendrijos pramonei, siekiant užtikrinti, kad šių kitų veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama subsidijuotam importui pagal šio straipsnio 5 dalį. Veiksniai, kuriuos būtų galima svarstyti šiuo atžvilgiu, yra šie: nesubsidijuoto importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo būdų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios šalies ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga ir eksporto vykdymas bei Bendrijos pramonės produktyvumas.

7. Subsidijuoto importo poveikis Bendrijos pramonei turi būti įvertintas palyginti su panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys leidžia išskirti tokią gamybą remiantis tokiais kriterijais, kaip antai gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu neįmanoma išskirti tokios gamybos, subsidijuoto importo poveikis turi būti vertinamas nagrinėjant siauriausios produkto grupės ar rūšies, įskaitant panašų produktą, apie kurį galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

8. Materialinės žalos grėsmės nustatymas turi remtis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiais galimybėmis. Aplinkybių pasikeitimas, dėl kurio subsidijos padarytų žalos, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

Sprendžiant, ar yra materialinės žalos grėsmė, reikėtų atsižvelgti be visa kita į tokius veiksnius kaip:

- a) aptariamąsias subsidijas ar subsidijų pobūdis ir dėl jo tikėtinai atsirandantis poveikis prekybai;
- b) spartus subsidijuoto importo į Bendrijos rinką didėjimo tempas, rodantis gerokai padidėsančio importo tikimybę;
- c) pakankamas laisvai eksportuotojo disponuojamas pajėgumas arba neišvengiamai išaugsiantis toks pajėgumas, rodantis labai padidėsančią subsidijuoto eksporto į Bendriją tikimybę, atsižvelgiant į kitų eksporto rinkų, galinčių absorbuoti bet kokį papildomą eksportą, prieinamumą;
- d) ar importas įvežamas kainomis, kurios gerokai priverstinai mažintų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip atsitiktų kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų tolesnio importo paklausą; ir
- e) tiriamo produkto atsargos.

Nei vienas iš šių išvardytų veiksnių pats savaime nėra lemiamas, bet nagrinėtų veiksnių visuma turi paskatinti išvadą, kad tolesnis

subsidijuotas importas yra neišvengiamas ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinės žalos.

9 straipsnis

Bendrijos pramonės apibrėžimas

1. Šiame reglamente sąvoka „Bendrijos pramonė“ aiškinama kaip panašius produktus gaminančių Bendrijos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendras pagamintų tokių produktų kiekis sudaro didžiąją Bendrijoje pagamintų tokių produktų dalį, kaip apibrėžta 10 straipsnio 6 dalyje, išskyrus:

- a) kai gamintojai yra susiję su tariamai subsidijuoto produkto eksportuotojais arba importuotojais, arba patys yra jos importuotojai, sąvoka „Bendrijos pramonė“ gali būti aiškinaama kaip reiškianti likusius gamintojus;
- b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamo produkto gamybos Bendrijos teritorija gali būti padalyta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:
 - i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda toje rinkoje visą ar beveik visą savo pagaminto aptariamo produkto kiekį, ir
 - ii) bet kur kitur Bendrijoje esantys aptariamo produkto gamintojai nepakankamai patenkina paklausą toje rinkoje.

Tokiomis aplinkybėmis, net jei pagrindinei visos Bendrijos pramonės daliai nebuvo padaryta žalos, gali būti pripažinta, kad yra žalos, jeigu yra subsidijuoto importo koncentracija į tokią izoliuotą rinką ir daro žalos visų arba beveik visų produktų gamintojams tokioje rinkoje.

2. 1 dalies tikslais, gamintojai laikomi esą susiję su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu:

- a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą; arba
- b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba
- c) jie kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, kai yra pagrindo tikėti arba įtarti, jog dėl tokių santykių poveikis yra toks, kad susijęs gamintojas veikia kitaip nei nesusiję gamintojai.

Šios dalies tikslais, laikoma, kad vienas gamintojas kontroliuoja kitą, jeigu pirmasis teisiškai ar operatyviai turi galimybių varžyti ar vadovauti antrajam.

3. Kai Bendrijos pramonė aiškinama reiškianti tam tikro regiono gamintojus, eksportuotojams arba kompensuotinas subsidijas suteikusiai Vyriausybei pagal 13 straipsnį sudaroma galimybė pasiūlyti išpareigojimus aptariamo regiono atžvilgiu. Tokiais atvejais vertinant Bendrijos suinteresuotumą priemonėmis, ypatingai turi būti atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitai nepasiūlomas tinkamas išpareigojimas arba susidaro 13 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos situacijos, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis kompensacinis muitas visos Bendrijos atžvilgiu. Tokiais atvejais šie muitai, jei tai praktiška, gali būti apriboti, taikant juos tikrai konkreitiems gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 8 straipsnio 7 dalies nuostatos.

10 straipsnis

Tyrimo inicijavimas

1. Išskyrus šio straipsnio 8 dalyje nustatytus atvejus, tyrimas nustatyti tariamos subsidijos buvimą, mastą ir poveikį pradamas gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens ar asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių, Bendrijos pramonės vardu paduotą skundą.

Skundas gali būti pateiktas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Visų gautų skundų kopijas Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotas pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Tuo atveju, jei, net ir nesant skundo, valstybė narė turi pakankamai subsidijavimo arba jo padarytos žalos Bendrijos pramonei įrodymų, ji turi nedelsdama tokius įrodymus perduoti Komisijai.

2. Paduodant skundą pagal šio straipsnio 1 dalį, būtina pateikti kompensuotinių subsidijų buvimą (jei įmanoma, taip pat ir jų dydžio), žalos ir priežastinio ryšio tarp tariamai subsidijuoto importo ir tariamos žalos, įrodymus. Skunde turi būti pateikta tokia informacija, kurią skundo pateikėjai gali gauti šiais klausimais:

a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto gamybos Bendrijoje kiekis ir vertė. Kai rašytinis skundas pateikiamas Bendrijos pramonės vardu,

skunde turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, pateikiant visų žinomų panašaus produkto Bendrijos gamintojų (arba Bendrijos panašaus produkto gamintojų asociacijų) sąrašą ir kiek įmanoma išsamiau apibūdinant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto Bendrijos gamybos kiekį ir vertę;

b) išsamus tariamai subsidijuoto produkto aprašymas, svarstomo produkto kilmės ir/ar eksportuojančios šalies (šalių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;

c) aptariamųjų subsidijų buvimo, dydžio, pobūdžio ir kompensuotinumą įrodymai;

d) informacija apie tariamai subsidijuoto importo kiekio pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms Bendrijos rinkoje ir tokio importo poveikį Bendrijos pramonei parodant atitinkamus veiksnius ir rodiklius, tokius, kaip nurodyti 8 straipsnio 2 ir 4 dalyse.

3. Komisija kruopščiai, kiek tai įmanoma, ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir atitinkamumą reikalavimams, kad nustatytų, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą.

4. Tyrimas gali būti pradėtas, kad būtų nustatyta, ar tariamos subsidijos yra „konkrečios“, pagal 4 straipsnio 2 ir 3 dalis.

5. Tyrimas taip pat gali būti pradėtas dėl IV priede išvardytų tipų priemonių, jei jose yra subsidijos sudedamoji dalis, kaip tai apibrėžta 3 straipsnyje, kad būtų nustatyta, ar aptariamiosios priemonės visiškai atitinka to priedo nuostatas.

6. Tyrimas pagal šio straipsnio 1 dalį nepradedamas, nebent išnagrinėjus, kokių mastu panašios prekės gamintojai Bendrijoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundai, nustatyta, kad skundas yra paduotas Bendrijos pramonės arba jos vardu. Laikoma, kad skundas paduotas Bendrijos pramonės arba jos vardu, jei jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendras pagaminto produkto kiekis sudaro daugiau nei 50 % visos panašaus produkto, kurį pagamino ta skundai pritariančios arba nepritariančios Bendrijos pramonės dalis, gamybos. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundai aiškiai pritariančių Bendrijos gamintojų pagaminto panašaus produkto kiekis sudaro mažiau nei 25 % visos Bendrijos pramonės, pagaminto panašaus produkto kiekio.

7. Kol nėra nuspręsta pradėti tyrimą, valdžios institucijos vengia viešai skelbti apie skundą, kuriuo reikalaujama pradėti tyrimą. Tačiau gavusi tinkamai dokumentais paremtą skundą, ir bet kuriuo atveju prieš pradėdama tyrimą, Komisija praneša suinteresuotai kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei ir pakviečia ją pasitarimams, kad būtų išsiaiškinta dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodytų klausimų ir surastas abipusiškai priimtinas sprendimas.

8. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis Komisija nusprendžia pradėti tyrimą, negavusi Bendrijos pramonės arba jos vardu paduoto rašytinio skundo, reikalaujančio pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis pakankamais įrodymais apie kompensuotinių subsidijų buvimą, žalą ir priežastinį ryšį, kaip aprašyta šio straipsnio 2 dalyje, kad pateisinti tokį tyrimą.

9. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, subsidijų ir žalos įrodymai vertinami kartu. Skundas atmetamas, jei nepakanka kompensuotinių subsidijų arba žalos įrodymų pateisinti tyrimą. Tyrimas nepradedamas tokių šalių atžvilgiu, kurių importas sudaro mažesnę nei 1 % rinkos dalį, nebent tokios šalys kartu sudarytų 3 % ar daugiau Bendrijos suvartojimo.

10. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

11. Jeigu po konsultacijų tampa aišku, kad pakanka įrodymų pateisinti tyrimo inicijavimą, Komisija pradeda jį per 45 dienas nuo skundo padavimo ir apie tai paskelbia pranešime *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, po konsultacijų skundo pateikėjui apie tai pranešama per 45 dienas nuo skundo padavimo Komisijai dienos.

12. Pranešime apie pradėdamą tyrimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir nagrinėjamos šalys, pateikiama gautos informacijos santrauka ir reikalaujama, kad visa susijusi informacija būtų perduodama Komisijai.

Taip pat nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo požiūrį ir pateikti informaciją, kad į tokį požiūrį bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu; be to, nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaustos pagal 11 straipsnio 5 dalį.

13. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojus ar importuotojus atstovaujančioms asociacijoms,

kurie, kiek jai žinoma, yra suinteresuoti, taip pat kilmės ir (arba) eksportuojančios šalies ir skundo pateikėjams apie tyrimo pradžią ir deramai saugodama konfidencialią informaciją pateikia visą pagal šio straipsnio 1 dalį gauto raštiško skundo tekstą žinomiems eksportuotojams bei kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijoms, taip pat kitoms suinteresuotoms susijusioms šalims, jei jos to prašo. Jeigu eksportuotojų yra ypač daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tikrai kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijoms arba tik atitinkamai prekybos asociacijai.

14. Kompensacinio muto tyrimas netrukdo atlikti muitinės procedūrų.

11 straipsnis

Tyrimas

1. Inicijavusi tyrimą Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Bendrijos lygiu. Toks tyrimas turi apimti ir subsidijavimą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu.

Norint padaryti tipišką išvadą, parenkamas tyrimo laikotarpis, kuris tiriant subsidijavimą paprastai apima 5 straipsnyje nustatytą tiriamąjį laikotarpį.

Taip pat dažniausiai neatsižvelgiama į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio.

2. Šalims, gaunančioms klausimynus naudojamus kompensacinio muto tyrime, duodama bent 30 dienų atsakyti. Eksportuotojams atsakyti skirtas laikas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos, kuris šiuo tikslu laikomas gautas per savaitę nuo tos dienos, kai buvo išsiųstas eksportuotojui arba perduotas kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės diplomatiniam atstovui. Šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, paisant tyrimo trukmės apribojimų, jeigu šalis nurodo ypatingas toki pratęsimą pateisinančias aplinkybes.

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus.

Jos Komisijai išsiunčia prašomą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrų ar tyrimų rezultatais.

Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprašė kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tikrai nekonfidenciali jos santrauka.

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas patikras ir apžiūras, ypač importuotojų, prekybininkų ir Bendrijos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jeigu suinteresuotos firmos duoda sutikimą ir jeigu aptariamoms valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja.

Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus.

Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuotosios šalys, pranešusios apie save pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, išklausomos, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laiką pateikia rašytinį prašymą būti išklausytomis įrodydamos, kad jos yra suinteresuotos, nes tyrimo rezultatai gali turėti įtakos joms, ir kad yra ypatingų priežasčių jas išklausti.

6. Importuotojams, eksportuotojams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, taip pat kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijoms paprašius, sudaromos galimybės susitikti su priešingų interesų turinčiomis šalimis, kad būtų galima pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus.

Tokias galimybes sudarant reikia paisyti konfidencialumo ir patogumo šalims.

Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai.

Į pagal šią straipsnio dalį suteiktą žodinę informaciją atsižvelgiama, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

7. Skundo pateikėjai, kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijos, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujanti asociacijos, naudotojai ir vartotojų asociacijos, kurie

apie save pranešė pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, raštu paprašę gali peržiūrėti visą bet kurios tyrimo dalyvaujančios šalies Komisijai pateiktą informaciją, išskyrus Bendrijos ar jos valstybių narių valstybės institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus, kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 29 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.

Tokios šalys, gavę informaciją, gali pareikšti pastabas dėl jos, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos.

8. Išskyrus 28 straipsnyje numatytus atvejus, suinteresuotų šalių pateikta ir tyrimo išvadas grindžianti informacija yra kaip galima kruopščiau patikrinama.

9. Pradėjus tyrimą pagal 10 straipsnio 11 dalį, jis, jei tai įmanoma, turi būti baigtas per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 13 mėnesių nuo jo inicijavimo, remiantis išvadomis pagal 13 straipsnį įsipareigojimų atžvilgiu arba remiantis išvadomis pagal 15 straipsnį galutinių veiksnių atžvilgiu.

10. Tyrimo metu Komisija kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei sudaro galimybes tęsti konsultacijas, kad būtų išsiaiškinta tikroji padėtis ir pasiektas abipusiškai priimtinas sprendimas.

12 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti, jeigu:

- a) tyrimas pradėtas pagal 10 straipsnį;
- b) suinteresuotoms šalims apie tai pranešta ir sudaryta pakankamai galimybių pateikti informaciją ir pareikšti komentarus pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą;
- c) preliminariai nustatyta, kad importuotas produktas gauna naudos iš kompensuotinių subsidijų ir dėl to yra žalos Bendrijos pramonei; ir
- d) dėl Bendrijos interesų būtina įsikišti, kad užkirsti kelią tokiai žalai.

Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip po 60 dienų nuo tyrimo pradžios, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo pradžios.

Laikinojo kompensacinio muto dydis negali viršyti preliminariai apskaičiuoto kompensuotinių subsidijų sumos ir turi būti mažesnė už tokią sumą, jei tokio mažesnio muto pakaks atitaisyti žalą Bendrijos pramonei.

2. Laikiniųjų muitų sumokėjimas užtikrinamas garantija ir svarstomi produktai leidžiami laisvai judėti Bendrijoje tiksliai pateikus tokią garantiją.

3. Komisija imasi laikiniųjų veiksmų, prieš tai pasitarusi su valstybėmis narėmis arba, ypatingos skubos atvejais, pranešusi joms. Pastaruoju atveju konsultacijos turi būti surengtos vėliausiai per dešimt dienų po to, kai valstybėms narėms buvo pranešta apie Komisijos veiksmus.

4. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsdama įsikištų, ir kai patenkinamos šio straipsnio 1 dalies pirmos ir antros pastraipų sąlygos, Komisija ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatytas laikinasis kompensacinis muitas.

5. Komisija nedelsdama praneša Tarybai ir valstybėms narėms apie, bet kokį sprendimą, priimtą pagal šio straipsnio 1–4 dalis. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali nuspręsti kitaip.

6. Laikinieji kompensaciniai muitai gali būti nustatyti ne ilgesniam kaip keturių mėnesių laikotarpiui.

13 straipsnis

Įsipareigojimai

1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas subsidijavimas ir žala, Komisija gali priimti savanoriškus pakankamus įsipareigojimus, kuriais remiantis:

- a) kilmės ir (arba) eksportuojanti valstybė sutinka panaikinti ar apriboti subsidiją arba imtis kitų priemonių šių subsidijų poveikiui kompensuoti; arba
- b) bet kuris eksportuotojas įsipareigoja peržiūrėti savo kainas arba nutraukti eksportą į aptariamą vietovę, kol kompensuotinos subsidijos teikia naudą, tokiu būdu, kad Komisija, po konkrečių konsultacijų su Patariamuoju komitetu, įsitikina, jog žalingas subsidijų poveikis bus pašalintas.

Tokiu atveju tol, kol galioja šie įsipareigojimai, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 12 straipsnio 3 dalį, ir galutiniai muitai, Tarybos nustatyti pagal 15 straipsnio 1 dalį, netaikomi atitinkamam svarstomo produkto, pagaminto kompanijose, nurodytose Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo ir kituose tolesniuose šio sprendimo pakeitimuose, importui.

Kainų pagal šiuos įsipareigojimus padidinimas neturi būti didesnis nei būtina kompensuotinėms subsidijoms atverti, ir turėtų būti mažesnės nei kompensuotinos subsidijos suma, jei tokio padidinimo pakanka žalai Bendrijos pramonei pašalinti.

2. Komisija gali siūlyti priimti įsipareigojimus, bet jokia valstybė ar eksportuotojas neprivalo įsipareigoti. Tas faktas, jog valstybės ar eksportuotojai nesisiūlo ar nesutinka įsipareigoti, jokių būdu negali turėti neigiamos įtakos bylos išvadoms.

Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu subsidijuotas importas tęsis. Valstybių ar eksportuotojų įsipareigojimų nereikalaujama arba jie nepriimami, tol kol subsidijavimas ir jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti.

Išskyrus ypatingas aplinkybes, įsipareigojimai negali būti siūlomi pasibaigus 30 straipsnio 5 dalyje nustatytam pareiškimų pateikimo laikotarpiui.

3. Nebūtina priimti eksportuotojo pasiūlytą įsipareigojimą, jeigu jų priėmimas laikomas nepraktišku, bei esamų ar galimų eksportuotojų yra pernelyg daug, arba dėl kitų priežasčių, įskaitant bendrąją politiką. Suinteresuotam eksportuotojui ir (arba) kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių siūloma atmesti pasiūlytą įsipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti komentarus dėl to. Įsipareigojimo nepriėmimo priežastys turi būti išdėstytos galutiniame sprendime.

4. Iš šalių, kurios siūlo savo įsipareigojimus, gali būti reikalaujama pateikti nekonfidencialią tokių įsipareigojimų versiją, kad jie būtų prieinami kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.

5. Jeigu po konsultacijų įsipareigojimai priimami ir Patariamasis komitetas neprieštaruoja, Komisija tyrimą nutraukia. Visais kitais atvejais Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie pasitarimų rezultatus kartu su pasiūlymu nutraukti tyrimą. Tyrimas laikomas nutrauktu, jei per mėnesį Taryba kvalifikuota balsų dauguma nenusprendžia kitaip.

6. Jeigu išsipareigojimai priimami, subsidijavimo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nenustačius subsidijavimo ar žalos, išsipareigojimas automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai toks subsidijavimas ar žala nenustatyta daugiausia dėl duoto išsipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad išsipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laiką.

Nustačius subsidijavimą ar žalą, išsipareigojimo laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

7. Komisija reikalauja, kad kiekviena valstybė ar eksportuotojas, kurio išsipareigojimas buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie tai, kaip laikomasi išsipareigojimo, ir leistų patikrinti su tuo susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas išsipareigojimo pažeidimu.

8. Kai atliekant tyrimą priimami kai kurių eksportuotojų išsipareigojimai, laikoma, kad taikant 18, 19, 20 ir 22 straipsnius tokie išsipareigojimai išgaliotų tą dieną, kai baigtas tyrimas kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

9. Bet kuriai išsipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus išsipareigojimą arba Komisijai atšaukus išsipareigojimo priėmimą, išsipareigojimo priėmimas, pasikonsultavus, atšaukiamas Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, kai tinkama, o pagal 12 straipsnį, Komisijos nustatytas laikinasis muitas ar pagal 15 straipsnio 1 dalį Tarybos nustatytas galutinis muitas, taikomi su sąlyga, kad nagrinėjama eksportuotojui ar kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus tuos atvejus, kai eksportuotojas ar tokia valstybė patys atsiėmė išsipareigojimus.

Kiekviena suinteresuota šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, kad išsipareigojimas pažeistas. Iš to sekantis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar išsipareigojimas buvo pažeistas, ar ne, paprastai turi būti baigtas per šešis mėnesius, bet jokių būdu ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tinkamai pagrįsto prašymo pateikimo.

Komisija gali prašyti valstybių narių kompetentingų institucijų padėti vykdyti išsipareigojimų stebėseną.

10. Jeigu yra pagrindo tikėti, kad išsipareigojimas yra pažeistas, arba, pažeidus išsipareigojimą ar jo atsisakius, tuo atveju, kai nebuvo baigtas tokį išsipareigojimą paskatinęs tyrimas, vadovaujantis 12 straipsniu, pasikonsultavus, remiantis geriausia turima informacija gali būti nustatytas laikinasis muitas.

14 straipsnis

Tyrimo nutraukimas nenustatant priemonių

1. Atsiėmus skundą tyrimas gali būti nutrauktas, jei toks nutraukimas neprieštaruoja Bendrijos interesams.

2. Jeigu pasikonsultavus paaiškėja, kad apsaugos priemonės nebūtinos ir Patariamasis komitetas neprieštaruoja, tyrimas nutraukiamas. Visais kitais atvejais Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie pasitarimų rezultatus kartu su pasiūlymu nutraukti tyrimą. Tyrimas laikomas nutrauktu, jei per mėnesį Taryba kvalifikuota balsų dauguma nenusprendžia kitaip.

3. Tyrimas nedelsiant nutraukiamas, jei nustatoma, kad kompensuotinių subsidijų suma pagal šio straipsnio 5 dalį yra *de minimis* arba kad faktinio ar potencialaus subsidijuoto importo kiekis arba žala yra nereikšminga.

4. Pagal 10 straipsnio 11 dalį pradėjus tyrimą, žala paprastai laikoma nereikšminga, jei importo rinkos dalis nesiekia 10 straipsnio 9 dalyje nurodytų apimčių. Atliekant besivystančių valstybių importo tyrimus, subsidijuoto importo kiekis laikomas mažareikšmiu, jei jis sudaro mažiau nei 4 % viso panašaus produkto importo į Bendriją, nebent importas iš besivystančių šalių, kurių kiekvienos dalis sudaro mažiau nei 4 % bendro importo, kartu sudaro daugiau nei 9 % bendro panašaus produkto importo į Bendriją.

5. Kompensuotinių subsidijų suma laikoma *de minimis*, jei tokia suma sudaro mažiau nei 1 % *ad valorem*, išskyrus, kad atliekant tyrimus dėl importo iš besivystančių valstybių, *de minimis* suma yra 2 % *ad valorem*, su sąlyga, kad tyrimas nutraukiamas tiksliai, kai kompensuotinių subsidijų suma yra mažesnė už *de minimis* lygį pavieniems eksportuotojams, kurie ir toliau lieka tyrimo objektu, ir gali būti tiriami iš naujo, kai aptariamą valstybę atžvilgiu atliekama vėlesnė peržiūra pagal 18 ir 19 straipsnius.

15 straipsnis

Galutinių muitų nustatymas

1. Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad egzistuoja kompensuotinos subsidijos ir jų padaryta žala bei dėl Bendrijos interesų reikia įsikišti pagal 31 straipsnį, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu, pateiktu pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, nustato galutinį kompensacinį muitą.

Taryba priima pasiūlymą, jei paprastą balsų daugumą nenusprendžia at mesti pasiūlymo per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai Komisija jį pateikė.

Kai galioja laikinieji muitai, pasiūlymas dėl galutinių veiksmų turi būti pateiktas ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki šių muitų galiojimo pabaigos.

Priemonės nenustatomos, jei subsidija arba subsidijos yra nutrauktos arba buvo įrodyta, kad subsidijos nebeteikia jokios naudos tiriamiems eksportuotojams.

Kompensacinio muto dydis neturi viršyti apskaičiuotos kompensuotųjų subsidijų sumos, bet turėtų būti mažesnė nei bendra kompensuotųjų subsidijų suma, jei tokio mažesnio muto pakaktų pašalinti žalą Bendrijos pramonei.

2. Kiekvienu atveju tinkamo dydžio kompensacinis muitas nustatomas nediskriminaciniu būdu produkto importui iš visų šaltinių, kurie gauna naudos iš kompensuotųjų subsidijų ir daro žalą, išskyrus importą iš tokių šaltinių, kurių išpareigojimai buvo priimti pagal šio reglamento nuostatas. Muitą nustatančiame reglamente kiekvienam tiekėjui turi būti nustatytas individualus muto dydis, arba, jei tai nepraktiška – nagrinėjamai tiekiančiai šaliai.

3. Jeigu pagal 27 straipsnį Komisija apribojo savo tyrimą, bet kuris kompensacinis muitas, taikomas importui iš eksportuotojų ir gamintojų, pranešusių apie save pagal 27 straipsnį, bet netirtų, neturi viršyti aritmetinio svertinio kompensuotųjų subsidijų, apskaičiuotų pagal tyrimui atrinktas valstybes, vidurkio.

Taikydama šią straipsnio dalį, Komisija nepaiso jokių nulinių ar *de minimis* kompensuotųjų subsidijų sumų, ir kompensuotųjų subsidijų, apskaičiuotų 28 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis sumų.

Individualūs muitai taikomi, bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam pagal 27 straipsnio nuostatas apskaičiuota individuali subsidijavimo suma, importui.

16 straipsnis

Taikymas atgal

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai kompensaciniai muitai taikomi tik toms prekėms, kurioms leidžiama laisvai judėti po to, kai išgalioja pagal 12 straipsnio 1 dalį arba 15 straipsnio 1 dalį, priklausomai nuo aplinkybių, patvirtintos priemonės, išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.

2. Jeigu laikinosios priemonės buvo taikomos, o galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra kompensuotinos subsidijos ir žala, nepriklausomai nuo to, ar bus nustatytas galutinis kompensacinis muitas, Taryba nusprendžia, kuri laikinojo muto dalis turi būti galutinai surinkta.

Taikant šią nuostatą „žala“ neapima nei materialinių kliūčių Bendrijos pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik dėl laikinųjų priemonių taikymo buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtimis, bet kurios laikinai sumokėtos sumos turi būti grąžintos, o galutiniai muitai gali būti nustatyti tik tada, kai buvo galutinai nustatyta materialinės žalos grėsmė ar kliūtys.

3. Jeigu galutinis kompensacinis muitas yra didesnis nei laikinasis muitas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muitas yra mažesnis nei laikinasis muitas, laikinasis kompensacinis muitas perskaičiuojamas. Jeigu galutinai nenustatomas subsidijavimas ar žala, laikinasis muitas nepadidėja.

4. Galutinis kompensacinis muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti ne anksčiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios.

Pirma pastraipa taikoma su sąlyga, kad:

- a) importas buvo užregistruotas pagal 24 straipsnio 5 dalį;
- b) Komisija sudarė suinteresuotiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas;
- c) susiklostė kritinės aplinkybės, kai dėl aptariamo subsidijuoto produkto kuriam pagal šio reglamento nuostatas naudą teikia kompensuotinos subsidijos, didelio importo per palyginti trumpą laiką buvo padaryta sunkiai atitaisomos žalos; ir
- d) yra manoma, kad norint užkirsti kelią tokiai žalai pasikartoti, būtina nustatyti kompensacinius muitus tokiam importui atgaline data.

5. Pažeidus išpareigojimus arba jų atsisakius, galutiniai muitai gali būti taikomi prekėms, išleistoms laisvai judėti ne anksčiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 24 straipsnio 5 dalį, tačiau muitas negali būti taikomas atgaline data importui, įvykusiam prieš pažeidžiant ar atsiimant išpareigojimą.

17 straipsnis

Trukmė

Kompensacinė priemonė galioja tik tokį laiką ir tik tokiu mastu, kiek tai būtina žalos darančioms kompensuotioms subsidijoms neutralizuoti.

18 straipsnis

Priemonių galiojimo termino peržiūra

1. Galutinė kompensacinė priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo jos nustatymo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės peržiūros, kurią atliekant buvo tiriamas subsidijavimas ir jo žala, užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti labai tikėtina, kad subsidijavimas ir žala tęsis arba pasikartos. Priemonės galiojimo termino peržiūra pradedama Komisijos iniciatyva arba Bendrijos gamintojų (arba jų vardu pateiktu) prašymu, ir, kol bus baigta peržiūra, tokia priemonė galioja toliau.

2. Priemonės termino galiojimo peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad priemonei nustojus galioti labai tikėtina, kad subsidijavimas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi subsidijavimas ir žala, arba įrodymai, kad tik taikomos priemonės iš dalies ar visiškai pašalino žalą, arba įrodymai, kad eksportuotojų aplinkybės arba rinkos sąlygos rodo tolesnio žalos darančio subsidijavimo tikimybę.

3. Atliekant tyrimus pagal šį straipsnį, eksportuotojams, importuotojams, kilmės ir (arba) eksportuojančiai šaliai ir Bendrijos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstyti faktus plačiau išaiškinti, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos deramai atsižvelgus į visus susijusius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus, pateiktus atsakant į klausimą, ar priemonėms baigus galioti bus ar nebus tikėtina, jog subsidijavimas ir žala tęsis arba pasikartos.

4. Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo termino pabaigą skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* tinkamu metu paskutiniais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip nurodyta šiame straipsnyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Bendrijos gamintojai turi teisę pateikti peržiūros prašymą pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas. Taip pat skelbiamas ir pranešimas apie tikrąją priemonių galiojimo, pagal šį straipsnį, pabaigą.

19 straipsnis

Tarpinės peržiūros

1. Būtinumas toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrėtas Komisijos iniciatyva arba valstybės narės prašymu,

arba praėjus pagrįstam mažiausiai vienerių metų laikotarpiui nuo galutinės priemonės taikymo pradžios, bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Bendrijos gamintojų arba kilmės ir (arba) eksportuojančios šalies prašymu, kuriame pateikiama pakankamai įrodymų, kad tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

2. Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad kompensuoti subsidijai kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę ir (arba) kad panaikinus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka arba jau nebepakanka žalos darančiai kompensuoti subsidijai neutralizuoti.

3. Kai nustatyti kompensaciniai muitai yra mažesni už nustatytą kompensuotinių subsidijų sumą, gali būti pradėta tarpinė peržiūra, jei Bendrijos gamintojai ar bet kuri kita suinteresuotoji šalis pateikia, paprastai per du metus nuo priemonių įsigaliojimo pradžios, pakankamai įrodymų, kad, po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, eksporto kainos sumažėjo arba kad importuoto produkto perpardavimo kainos Bendrijoje nepakito ar pakito nepakankamai. Jei tyrimas patvirtina, jog įtarimai teisingi, kompensaciniai muitai gali būti padidinti, siekiant padidinti kainą taip, kad būtų pašalinta žala. Tačiau padidintas muitas neturi viršyti kompensuotinių subsidijų sumos.

Pagal pirmiau nustatytas sąlygas tarpinė peržiūra taip pat gali būti pradėta Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.

4. Atlikdama tyrimus pagal šią straipsnio dalį Komisija gali, *inter alia*, nuspręsti, ar subsidijavimo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito arba ar taikomomis priemonėmis pasiekiami norimų rezultatų pašalinant anksčiau pagal 8 straipsnį nustatytą žalą. Šiais atžvilgiais galutinai nustatant faktus atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus.

20 straipsnis

Greitesnės peržiūros

Bet kuris eksportuotojas, kurio eksportui taikomas galutinis kompensacinis muitas, bet kuris nebuvo individualiai tirtas pradinio tyrimo metu dėl kitų priežasčių, o ne dėl atsakymo bendradarbiauti su Komisija, turi teisę prašyti greitesnės peržiūros, kad Komisija galėtų skubiai nustatyti individualų kompensacinio muto tarifą tam eksportuotojui.

Tokia peržiūra pradedama pasitarus su Patariamuoju komitetu ir sudarius Bendrijos gamintojams galimybę pareikšti pastabas.

21 straipsnis

Gražinimas

1. Neatsižvelgiant į 18 straipsnio nuostatas, importuotojas gali prašyti gražinti jo sumokėtus muitus, jeigu įrodo, kad kompensuotinos subsidijos, kurių pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo panaikintos arba sumažintos taip, jog jų suma yra mažesnė už galiojantį muitą.

2. Prašymą gražinti sumokėtus kompensacinius muitus importuotojas pateikia Komisijai. Prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti laisvai judėti, per šešis mėnesius nuo tos datos, kai kompetentingos institucijos apskaičiavo privalomų mokėti galutinių muitų sumą arba nuo datos kai buvo priimtas sprendimas surinkti garantiją, užtikrintą laikinąjį muitą. Valstybės narės nedelsdamos perduoda tokį prašymą Komisijai.

3. Prašymas gražinti sumokėtą muitą laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie gražinti prašomą sumokėtų kompensacinių muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos apskaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti nustatyto tipiško laikotarpio įrodymai apie kompensuotinas subsidijas suteiktas eksportuotojui ar gamintojui, kuriam taikomas tas muitas. Jeigu importuotojas nėra susijęs su aptariamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad kompensuotinos subsidijos buvo panaikintos arba sumažintos, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami tai patvirtinantys dokumentai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laiką, prašymas atmetamas.

4. Komisija, pasitarusi su Patariamuoju komitetu, nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kurią muto dalį gražinti, arba gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą pagal tokioms peržiūroms taikomas nuostatas, o tokios peržiūros metu gauta informacija ir išsiaiškintais faktais Komisija remiasi sprendžama, ar reikia gražinti muitą ir kokią jo dalį.

Paprastai muitai gražinami per 12 mėnesių, bet jokiomis aplinkybėmis ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kai produkto, kuriam taikomas kompensacinis muitas, importuotojas pateikė reikiamaiais įrodymais paremtą prašymą gražinti muitą.

Priklausančias gražinti muitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo pirmoje pastraipoje nurodyto sprendimo priėmimo.

22 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl peržiūrų ir muitų gražinimų

1. Atitinkamos šio reglamento nuostatos, susijusios su tyrimo eiga ir atlikimu, išskyrus nuostatas dėl laiko apribojimų, taikomos visoms peržiūroms, atliekamoms pagal 18, 19 ir 20 straipsnius.

Pagal 18 ir 19 straipsnius peržiūros atliekamos nedelsiant ir paprastai užbaigiamos per 12 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Bet kuriuo atveju peržiūros pagal 18 ir 19 straipsnius visada turi būti užbaigtos per 15 mėnesių nuo peržiūros pradžios.

Peržiūros pagal 20 straipsnį visais atvejais turi būti užbaigtos per devynis mėnesius nuo peržiūros pradžios.

Jei pagal 18 straipsnį atliekama peržiūra pradedama vykstant peržiūrai pagal 19 straipsnį, tai pagal 19 straipsnį atliekama peržiūra baigiama tuo pat metu, kaip numatyta peržiūrai pagal 18 straipsnį.

Tarybai Komisija pateikia pasiūlymą imtis veiksmų ne vėliau kaip likus mėnesiui iki anksčiau nurodytų galutinių terminų pabaigos.

Jei tyrimai nebaigiami per pirmiau nurodytus galutinius terminus, priemonės:

- a) nustoja galios atliekant tyrimus pagal 18 straipsnį;
- b) nustoja galios vienu metu atliekant tyrimus pagal 18 ir 19 straipsnius, kai tyrimas pagal 18 straipsnį buvo pradėtas toje pačioje procedūroje jau vykstant tyrimui pagal 19 straipsnį arba kai šios peržiūros buvo pradėtos vienu metu; arba
- c) lieka nepakeistos, atliekant tyrimus pagal 19 ir 20 straipsnius.

Pranešimas apie pagal šią dalį nustojusias galios ar išliekančias priemones yra skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Peržiūras pagal 18, 19 ir 20 straipsnius inicijuoja Komisija, pasitarusi su Patariamuoju komitetu.

3. Pagal peržiūros rezultatus Bendrijos institucija, atsakinga už priemonių nustatymą, priemones arba panaikina ar palieka galioti pagal 18 straipsnį, arba jas panaikina, palieka galioti arba pakeičia pagal 19 ir 20 straipsnius.

4. Jeigu priemonės panaikinamos individualiems eksportuotojams, bet ne visai šaliai apskritai, tokie eksportuotojai toliau lieka tyrimo objektu ir gali būti pakartotinai ištirti pagal šį straipsnį atliekant bet kokią tolesnę peržiūrą tos šalies atžvilgiu.

5. Jeigu priemonių peržiūra pagal 19 straipsnį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 18 straipsnyje, šios priemonės taip pat tiriamos pagal 18 straipsnio nuostatas.

6. Jeigu aplinkybės nepasikeitė Komisija, atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar muto grąžinimo tyrimus pagal 18–21 straipsnius, taiko tą pačią metodiką, kaip ir atliekant tyrimą, kurio pagrindu nustatytas muitas, deramai atsižvelgdama į 5, 6, 7 ir 27 straipsnius.

23 straipsnis

Muitų vengimas

1. Pagal šį reglamentą nustatyti kompensaciniai muitai gali būti išplėstai taikomi: panašių produktų, kurie gali būti ir neįymiai pakeisti, ir nepakeisti, importui iš trečiųjų šalių; arba neįymiai pakeisto panašaus produkto importui iš šalies, kuriai taikoma priemonė; arba šių prekių sudėtinėms dalims, kai galiojančių priemonių vengiama.

2. Kai galiojančių priemonių vengiama, šaliai kompensaciniai muitai, neviršijantys pagal 15 straipsnio 2 dalį nustatyto kompensacinio muto, gali būti taikomi importui iš kompanijų, gaunančių naudos dėl individualių muitų šalyse, kurioms nustatytos priemonės.

3. Priemonių vengimas apibrėžiamas kaip prekybos pobūdžio pasikeitimas tarp trečiųjų šalių ir Bendrijos arba šalies, kuriai taikomos priemonės, individualių kompanijų ir Bendrijos, atsiradęs dėl praktikos, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiais kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindu, kaip tik muto nustatymu, ir kai yra žalos įrodymų, arba kai ištaisantis žala muto poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir, kad importuotas panašus produktas ir (arba) jo dalys dėl subsidijos vis dar gauna naudos.

Pirmoje pastraipoje minima praktika, procesas ar veikla, *inter alia*, apima:

- a) neįymius svarstomo produkto pakeitimus, siekiant jį priskirti muitinės kodams, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių produkto savybių;
- b) produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias šalis; ir
- c) eksportuotojo ar gamintojo pardavimų pobūdžio ar kanalų pertvarkymą šalyje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo prekes į Bendriją per gamintojus, turinčius naudos dėl individualių muitų tarifų, žemesnių už tuos, kurie taikomi produktų gamintojams.

4. Tyrimai pagal šį straipsnį pradami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotosios šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų veiksmų. Tyrimas pradamas, Komisijai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, priėmus reglamentą, kuriuo taip pat gali būti nurodoma muitinių institucijoms registruoti importą pagal 24 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų.

Tyrimus atlieka Komisija, kuriai gali padėti muitinių institucijos, ir užbaigia juos per devynis mėnesius.

Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių taikymo išplėtimą, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu, pateiktu pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, išplečia priemonių taikymą. Taryba priima pasiūlymą, nebent paprastą balsų daugumą ji nusprendžia atmesti pasiūlymą per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai jį pateikia Komisija.

Priemonių taikymo išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo pradėtas registruoti importas pagal 24 straipsnio 5 dalį arba, kurią buvo pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų pradžios ir atlikimo taikomos kaip numatyta šiame straipsnyje.

5. Importas neregistruojamas pagal 24 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima kompanijos, kurioms suteiktos išimtytys.

6. Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per laikotarpį, nurodytą Komisijos reglamente dėl tyrimo inicijavimo.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vyksta už Bendrijos ribų, išimtis gali būti suteiktos svarstomo produkto gamintojams, kurie gali įrodyti, kad nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nenustatyta, jog jie neužsiima vengimo praktika kaip tai apibrėžta 3 dalyje.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vyksta Bendrijoje, išimtis gali būti suteiktos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

Šios išimtis suteikiamos Komisijos arba priemonės nustatančiu Tarybos sprendimu prieš tai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu ir galioja tiek laiko ir tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos šiuose sprendimuose.

Jei laikomasi 20 straipsnyje nustatytų sąlygų, išimtis taip pat gali būti suteiktos padarius tyrimo, nulėmusio priemonių taikymo išplėtimą, išvadas.

7. Jeigu nuo priemonės pratęsimo praėjo mažiausiai vieneri metai, ir jei šalių, prašančių ar ketinančių prašyti suteikti išimtį, skaičius yra didelis, Komisija gali nuspręsti peržiūrėti priemonių taikymo išplėtimą. Kiekviena tokia peržiūra atliekama pagal 22 straipsnio 1 dalies nuostatas, kurios taikomos peržiūroms pagal 19 straipsnį.

8. Jokia šio straipsnio nuostata negali trukdyti taikyti galiojančių nuostatų dėl muitų.

24 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikinieji ar galutiniai kompensaciniai muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami nustatyta forma pagal nurodytą tarifą ir tokius kriterijus, kurie yra išdėstyti reglamente, nustatančiame šiuos muitus. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų.

Jokiam produktui vienu metu nėra taikomi antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti ištaisyti tą pačią dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo susidariusią padėtį.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai kompensaciniai muitai, taip pat reglamentai ar sprendimai, kuriais priimami išipareigojimai arba nutraukiami tyrimai, skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tokiuose reglamentuose ar sprendimuose, ypač laikantis konfidencialios informacijos apsaugos, jei įmanoma, pateikiami

eksportuotojų pavadinimai arba nagrinėjamų valstybių pavadinimai, produkto aprašas ir svarbių su subsidijos ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienu atveju žinomoms suinteresuotoms šalims išsiunčiamas tokio reglamento arba sprendimo nuorašas. Šios straipsnio dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos peržiūroms.

3. Specialiosios nuostatos, ypač dėl bendro kilmės sąvokos apibrėžimo, kaip yra pateiktos 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92, nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą⁽¹⁾ gali būti priimtos, vadovaujantis šiuo reglamentu.

4. Atsižvelgiant į Bendrijos interesus, priemonės, nustatytos vadovaujantis šiuo reglamentu, pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, Komisijos sprendimu gali būti laikinai sustabdytos devyniems mėnesiams. Laikinas sustabdymas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip vieneriems metams, jei remdamasi Komisijos siūlymu, taip nusprendžia Taryba.

Taryba priima pasiūlymą, jei paprastą balsų daugumą ji nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai jį pateikia Komisija.

Priemonės gali būti laikinai sustabdomos tik tada, jeigu rinkos sąlygos laikinai pasikeitė tokiu mastu, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio laikinojo sustabdymo, ir jeigu Bendrijos pramonei buvo sudaryta galimybė pareikšti pastabas ir į šias pastabas buvo atsižvelgta. Pasikonsultavus priemonių taikymas bet kada gali būti atnaujintas, jeigu laikinojo sustabdymo priežastis išnyko.

5. Komisija, pasitarusi su Patariamuoju komitetu, gali nurodyti muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo registracijos datos.

Importas gali būti pradėtas registruoti, kai Bendrijos pramonė pareikalauja ir pateikia pakankamų įrodymų tokiam veiksmui pateisinti.

Registracija pradedama Komisijos reglamentu, kuriame nurodomas tokio veiksmo tikslas ir prireikus galimo išskolinimo dydis. Importas registruojamas ne ilgiau kaip devynis mėnesius.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės praneša Komisijai apie tiriamo produkto ir produkto, kuriam taikomos priemonės importą, taip pat apie muitų, surinktų vadovaujantis šiuo reglamentu, sumą.

⁽¹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

7. Nepažeisdama 6 dalies, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės, kiekvienu konkrečiu atveju, teikti informaciją, būtiną priemonių taikymo efektyvumui kontroliuoti. Šiuo atveju taikomos 11 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Visiems valstybių narių pagal šį straipsnį, pateikiamiems duomenims, taikomos 29 straipsnio 6 dalies nuostatos.

25 straipsnis

Pasitarimai

1. Bet kurios šiame reglamente numatytos konsultacijos, išskyrus nurodytas 10 straipsnio 7 dalyje ir 11 straipsnio 10 dalyje, vyksta Patariamajame komitete, kurį sudaro kiekvienos valstybės narės atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. Pasitarimai rengiami nedelsiant valstybės narės reikalavimu ar Komisijos iniciatyva, ir bet kuriuo atveju per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

2. Komiteto posėdžius sušaukia jo pirmininkas. Kaip galima greičiau, bet ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki posėdžio pradžios, valstybėms narėms jis pateikia visą susijusią informaciją.

3. Kai būtina, pasitarimai gali vykti tik raštu. Tokiu atveju Komisija apie tai praneša valstybėms narėms ir nurodo laikotarpį, per kurį jos turi pareikšti savo nuomones arba pareikalauti žodinių konsultacijų, kurias surengia pirmininkas, jei tokias žodines konsultacijas įmanoma surengti per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

4. Konsultacijose nagrinėjami tokie svarbiausi klausimai:

- a) kompensuotinių subsidijų buvimas ir metodai jų dydžiui nustatyti;
- b) žalos buvimas ir mastas;
- c) priežastinis ryšys tarp subsidijuoto importo ir žalos;
- d) priemonės, kurios susidariusiomis aplinkybėmis yra tinkamos norint užkirsti kelią kompensuotinių subsidijų padarytai žalai arba ją kompensuoti, taip pat priemonės ir būdai tokioms priemonėms įgyvendinti.

26 straipsnis

Tikrinamieji vizitai

1. Komisija lankosi įmonių buveinėse, jei mano esant reikalinga, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų įrašus ir patikrintų apie subsidijavimą ir žalą pateiktą informa-

ciją. Apsilankymai informacijos patikrai negali būti vykdomi, jeigu į klausimynus nebuvo atsakyta tinkamai ir laiku.

2. Komisija prirėkus gali atlikti tyrimus trečiojoje šalyje, prieš tai gavusi suinteresuotų firmų sutikimą, pranešusi nagrinėjama šaliai, ir, tuo atveju, jei pastaroji neprieštaruoja dėl tyrimo. Kai suinteresuotos firmos duoda susitikimą, Komisija nedelsdama praneša kilmės ir (arba) eksportuojančiai šaliai firmų, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.

3. Suinteresuotoms firmoms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama lankantis, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo jau vykstant patikrai prašyti pateikti išsamius duomenis gautai informacijai papildyti.

4. Atliekant tyrimus pagal šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, Komisijai padeda tų valstybių narių, kurios to prašo, pareigūnai.

27 straipsnis

Atranka

1. Tais atvejais, kai skundų pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto rūšių ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas:

- a) tyrimui atrenkant tiksliai pagrįstą skaičių šalių, produktų ar sandorių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami; arba
- b) tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

2. Šalių, produktų rūšių ar sandorių atranką pagal šį straipsnį vykdo Komisija, nors pirmenybė dėl atrankos teikiama tariantis su suinteresuotomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamai informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima atlikti tipišką atranką.

3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra apribojamas pagal šį straipsnį, individuali kompensuotinių subsidijų suma skaičiuojama kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar importuotojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytą laiką, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar importuotojų yra tiek daug, kad individualūs tyrimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.

4. Kai apsispręsta dėl atrankos ir kelios ar visos atrinktos šalys nebendradarbiauja, tai tikėtina iš esmės labai paveiktų tyrimo išvadas, gali būti vykdoma nauja atranka.

Tačiau jeigu ir toliau rimtai vengiama bendradarbiauti arba jeigu nepakanka laiko naujai atrankai, taikomos atitinkamos 28 straipsnio nuostatos.

28 straipsnis

Nebendradarbiavimas

1. Tais atvejais, kai bet kuri suinteresuota šalis atsisako sudaryti galimybių gauti informaciją, kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba žymiai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti padarytos pagal turimus faktus.

Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, tokios informacijos nepaisoma ir gali būti pasiremta turimais faktais.

Suinteresuotos šalys išpėjamos apie nebendradarbiavimo padarinius.

2. Atsakymo nepateikimas kompiuterine forma nelaikomas nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuota šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujama būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Suinteresuotos šalies pateiktos informacijos paisoma netgi tada, kai ji nėra visais atžvilgiais ideali, jeigu tokie trūkumai nesukelia pernelyg didelių sunkumų padaryti pagrįstai tikslią išvadą, ir jeigu tokia informacija yra pateikta tinkamu laiku ir gali būti patikrinta, taip pat, jeigu šalis kiek galėdama stengėsi.

4. Jeigu įrodymai ar informacija yra nepriimtina, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaroma galimybė per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Nusprendus, kad paaiškinimai yra nepatenkinami, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys atskleidžiamos ir paskelbiamos išvados.

5. Jeigu sprendimai, įskaitant kompensuotinių subsidijų sumą, remiamasi šio straipsnio 1 dalies nuostatomis, įskaitant skunde pateiktą informaciją, tokia informacija, jei tai yra praktiška ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, tikrinama lyginant ją su kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis; arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotų šalių gauta informacija. Tokia informacija turi apimti svarbius duomenis, susijusius su pasauline rinka ar tam tikrais atvejais su kitomis tipiškomis rinkomis.

6. Jeigu suinteresuota šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja iš dalies ir dėl to nepateikiama svarbi informacija, rezultatai tai šaliai gali būti ne tokie palankūs, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.

29 straipsnis

Konfidencialumas

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pavyzdžiui, kurios atskleidimas suteiktų didelį konkurencinį pranašumą konkurentui arba turėtų itin neigiamą poveikio informaciją suteikiamam asmeniui ar asmeniui, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, jei tai pagrįsta, tyrimą vykdančios institucijos turi būti laikoma konfidencialia.

2. Suinteresuotos šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima normaliai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma rengti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas, kuriame išdėstomos priežastys, kodėl neįmanoma padaryti santraukos.

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori padaryti šią informaciją prieinamą arba atskleista apibendrinta arba santraukos forma, tokios informacijos galima nepaisyti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami savavališkai.

4. Šis straipsnis netrukdo Bendrijos institucijoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, o ypač argumentų arba įrodymų kuriais pagal šį reglamentą rėmėsi Bendrijos institucijos priimdamos sprendimus, jeigu tuos argumentus reikia paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus suinteresuotų šalių interesus, kad jų verslo arba valstybinės paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Taryba, Komisija ir valstybės narės arba jų pareigūnai privalo neatskleisti jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė laikyti konfidencialia, be specialaus jos pateikėjo leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės ar kuri yra susijusi su konsultacijomis pagal 25 straipsnį arba su konsultacijomis, apibūdintomis 10 straipsnio 7 dalyje ir 11 straipsnio 10 dalyje, taip pat bet kurie vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Bendrijos arba jos valstybių narių institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.

6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tikrai tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta.

Ši nuostata netrukdo vieno tyrimo metu gautos informacijos naudoti, norint pradėti kitus tyrimus šioje byloje dėl to paties panašaus produkto.

30 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujanti asociacija, taip pat kilmės ir (arba) eksportuojanti šalis gali reikalauti, atskleisti išsamią informaciją, nulėmusią esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo pradėtos taikyti laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto nustačius laikinąsias priemones, o reikalaujama informacija atskleidžiama raštu iškart po to kaip galima skubiau.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinio esminių faktų ir motyvų, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti taikyti galutines priemones arba rekomenduoti nutraukti tyrimą netaikant priemonių, atskleidimo, ypatingas dėmesys teikiamas reikalavimui atskleisti, bet kokius faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusių faktų ar motyvų.

3. Reikalavimai atskleisti galutinę informaciją turi būti raštu adresuojami Komisijai ir gauti, laikinojo maito taikymo atveju, ne vėliau kaip per mėnesį nuo paskelbimo apie tokio maito nustatymą. Jeigu laikinasis maitas nebuvo nustatytas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą laiką reikalauti atskleisti galutinę informaciją.

4. Galutinė informacija atskleidžiama raštu. Tai turi būti padaryta deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos kuo skubiau, paprastai ne vėliau kaip prieš mėnesį iki galutinio sprendimo ar Komisijos siūlymo imtis galutinių veiksmų pagal 14 ir 15 straipsnius, pateikimo. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie atskleidžiami kaip galima skubiau, atsiradus galimybei.

Atskleidimas neturi apsunkinti jokio paskesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas bet kuriuo iš skirtingų faktų ar motyvų, šie atskleidžiami kaip galima skubiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinės informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tuo atveju, jei jie gauti per Komisijos nustatytą kiekvienu konkrečiu atveju atsižvelgiant į klausimo skubumą mažiausiai 10 dienų laikotarpį.

31 straipsnis

Bendrijos interesai

1. Sprendimas, ar dėl Bendrijos interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas visų įvairiausių interesų visumos, įskaitant, vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesus, įvertinimu. Prieš priimant sprendimą pagal šį straipsnį, visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo požiūrius pagal šio straipsnio 2 dalį. Svarstant galimą sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti žalos darančio subsidijavimo iškreipantįjį poveikį prekybai ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurias nuspręsta taikyti remiantis nustatytu subsidijavimu ir žala, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją valdžios institucijos gali aiškiai nutarti, kad tokių priemonių taikymas neatitinka Bendrijos interesų.

2. Skundo pateikėjai, importuotojai ir juos atstovaujanti asociacija, tipiški naudotojai ir vartotojus atstovaujanti organizacija per pranešimą apie kompensacinių muitų tyrimo inicijavimą nustatytą laiką gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą institucijoms atsižvelgti į visus požiūrius ir informaciją sprendžiant, ar priemonių taikymas atitinka Bendrijos interesus ar ne. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims sudaromos galimybės gauti šią informaciją arba atitinkamas jos santraukas ir suteikiama teisė reaguoti į šią informaciją.

3. Šalys, kurios atliko šio straipsnio 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklaustos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie pateikiami per 2 dalyje nurodytą laiką ir jei atsižvelgiant į Bendrijos interesus, juose išdėstomos priežastys, kodėl turėtų būti išklaustos šios šalys.

4. Šalys, kurios atliko šio straipsnio 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių nustatytų laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per mėnesį nuo tokių priemonių taikymo pradžios ir kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.

5. Komisija išanalizuoja tinkamai pateiktą informaciją ir jos tipiškumą, o tokios analizės rezultatus ir savo nuomonę dėl jos perduoda Patariamajam komitetui. Komisija, pateikdama siūlymą pagal 14 ir 15 straipsnius, atsižvelgia į šio komiteto išreikštų nuomonių pusiausvyrą.

6. Šalys, kurios atliko šio straipsnio 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Tokia informacija turi būti prieinama, kiek tai įmanoma ir neapsunkinti jokio paskesnio sprendimo, kurį priima Komisija arba Taryba.

7. Į informaciją atsižvelgiama tik tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, pagrindžiančiais jos tikrumą.

32 straipsnis

Kompensacinių priemonių ryšys su daugiašalėmis žalos atlyginimo priemonėmis

Jei importuojamam produktui taikomos bet kurios kontrapriemonės, nustatytos pasinaudojus Subsidijų sutartyje numatyta ginčų sprendimo tvarka, ir tokios priemonės yra tinkamos kompensuotinių subsidijų padarytai žalai atlyginti, bet kuris tokio produkto atžvilgiu nustatyto kompensacinio muito taikymas prireikus nedelsiant sustabdomas arba panaikinamas.

33 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šis reglamentas netrukdo taikyti:

- a) bet kurių specialiųjų taisyklių, išdėstytų Bendrijos ir trečiųjų valstybių sudarytose sutartyse;

- b) Bendrijos taisyklių žemės ūkio sektoriui ir Tarybos reglamentų (EEB) Nr. 2783/75 ⁽¹⁾ (EB) Nr. 3448/93 ⁽²⁾ c ir (EB) Nr. 1667/2006 ⁽³⁾. Šis reglamentas papildo išvardytuosius reglamentus ir nustato išlygas bet kurioms jų nuostatomis, trukdančioms taikyti kompensacinius muitus;

- c) specialiųjų priemonių, jeigu toks veiksmas neprieštarauja prievolėms pagal GATT.

34 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 2026/97 yra panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal VI priede pateiktą atitikmenų lentelę.

35 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge 2009 m. birželio 11 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. SLAMEČKA

⁽¹⁾ OL L 282, 1975 11 1, p. 104.

⁽²⁾ OL L 318, 1993 12 20, p. 18.

⁽³⁾ OL L 312, 2006 11 11, p. 1.

I PRIEDAS

EKSPORTO SUBSIDIJŲ PAVYZDINIS SĄRAŠAS

- a) Vyriausybės teikiamos tiesioginės subsidijos firmai arba pramonės šakai pagal eksporto veiklą.
- b) Valiutos kurso palaikymo programos arba bet kokia panaši praktika, apimanti eksporto lengvatas.
- c) Vyriausybės nustatyti ar taikomi vidaus pervežimo ir pakrovimo (frachto) mokesčiai, eksporto kroviniams daug palankesnėmis sąlygomis nei gabenant krovinius vidaus vartojimui.
- d) Vyriausybės ar kitų valstybės institucijų tiesiogiai ar netiesiogiai pagal Vyriausybės programas tiekiamos importuotos ar vietinės gamybos prekės bei paslaugos, naudojamos eksportuojamoms prekėms gaminti palankesnėmis sąlygomis ar aplinkybėmis nei tiekiamos panašios arba tiesiogiai konkuruojančios prekės bei paslaugos, naudojamos vidaus vartojimo prekėms gaminti, jeigu (prekėms) šios sąlygos ar aplinkybės palankesnės už eksportuojamoms komerciniu būdu pasaulio rinkose pasiekiamas sąlygas ⁽¹⁾.
- e) Visiškas arba dalinis atleidimas, sumažinimas arba atidėjimas tiesioginių mokesčių ⁽²⁾, ypač susijusių su eksportu, arba socialinio draudimo mokesčiais, kuriuos moka arba turi mokėti pramonės arba komercinės įmonės ⁽³⁾.
- f) Tam tikros lengvatos, tiesiogiai susijusios su eksportu ar eksporto veikla, suteiktos, viršijant lengvatas, taikomas vidaus suvartojimui skirtų prekių gamybai, naudojamos apskaičiuojant apmokestinimo tiesioginiais mokesčiais bazę.
- g) Eksportuojamų produktų gamybos ir paskirstymo, atleidimas nuo netiesioginių mokesčių arba jų sumažinimas ⁽⁴⁾, daugiau negu tokiais mokesčiais, apmokestinama panašių produktų gamyba ir paskirstymas, kai produktai parduodami vidaus vartojimui.
- h) Atleidimas nuo ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviųjų netiesioginių mokesčių ⁽⁵⁾, jų sumažinimas ar atidėjimas, kai tokiais mokesčiais apmokestinamos prekės ar paslaugos, naudojamos eksportuojamų prekių gamyboje, daugiau, negu nuo panašių ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviųjų netiesioginių mokesčių atleidžiama arba kurie yra sumažinami arba atidedami, kai tokiais mokesčiais apmokestinamos prekės ar paslaugos, naudojamos vidaus vartojimui skirtų prekių gamybai; tačiau su sąlyga, kad eksportuojamos prekės gali būti atleistos nuo ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviųjų netiesioginių mokesčių arba jie gali būti sumažinti arba atidėti, net jeigu panašios prekės, skirtos vidaus vartojimui, nėra atleistos nuo tokių mokesčių arba jie nėra joms sumažinti ar atidėti, jeigu ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviniai mokesčiai yra taikomi sąnaudoms, naudojamos eksportuojamų prekių gamyboje (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą) ⁽⁶⁾. Šis punktas yra aiškinamas pagal II priede pateiktas gaires dėl sąnaudų sunaudojimo gamybos procese.

⁽¹⁾ „Esančios komercinės sąlygos“ reiškia, kad pasirinkimas tarp vidaus ir importinių produktų nėra ribojamas ir priklauso tik nuo komercinių išskaičiavimų.

⁽²⁾ Šiame reglamente:

- „tiesioginiai mokesčiai“ reiškia mokesčius, kuriais apmokestinami atlyginimai, pelnas, palūkanos, nuoma, naudojimas turtu, ir visos kitos pajamų formos bei nekilnojamojo turto nuosavybės mokesčiai,
- „importo mokesčiai“ reiškia maito tarifus, muitus, ir kitas finansines rinkliavas, kurios nėra išvardytos kitose šių pastabų vietose, ir kuriomis yra apmokestinamas importas,
- „netiesioginiai mokesčiai“ reiškia pardavimo, akcizo, apyvartos, pridėtinės vertės, frančizės, žyminį, piniginių pervedimų, atsargų ir įrangos mokesčius, pasienio mokesčius ir kitus, išskyrus tiesioginius bei importo mokesčius,
- netiesioginiai mokesčiai, surenkami „kol sąnaudos patenka į gamybą“ yra mokesčiai, kuriais apmokestinamos prekės arba paslaugos, tiesiogiai arba netiesiogiai naudojamos produktui gaminti,
- „kaupiamieji netiesioginiai mokesčiai“ yra daugiatapieji mokesčiai, kuriais, kol nėra vėlesnio mokesčių kreditavimo mechanizmo, apmokestinamos vieno gamybos etapo prekės arba paslaugos, naudojamos tolimesniame gamybos etape,
- „mokesčių sumažinimas“ apima viso mokesčio grąžinimą arba mokesčių nuolaidą,
- „importo mokesčių sumažinimas arba sumokėtų muitų grąžinimas“ apima visą ar dalinį atleidimą nuo importo mokesčių arba jų atidėjimą.

⁽³⁾ Atidėjimas neturi siekti eksporto subsidijos lygio, jeigu, pvz., renkamos atitinkamos palūkanos.

⁽⁴⁾ Žr. 2 išnašą.

⁽⁵⁾ Žr. 2 išnašą.

⁽⁶⁾ h punktas netaikomas pridėtinės vertės sistemoms, arba vietoje šių, ant sienos surenkamų mokesčių korekcijai; pridėtinės vertės mokesčio perdėtas sumažinimas išimtinai nustatomas g punkte.

- i) Atleidimas nuo importo rinkliavų arba sąlyginis neapmokestinimas jomis⁽⁷⁾, daugiau negu importo rinkliavos, taikomos importuojant sąnaudas, naudojamas eksportuojamų prekių gamybai (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą); tačiau su sąlyga, kad tam tikrais atvejais įmonei leidžiama kaip importuojamų sąnaudų pakaitalą naudoti tokį pat kiekį vietinės rinkos sąnaudų, turinčių analogišką kokybę ir savybes, kad gautų naudos pagal šią nuostatą, jeigu importo ir atitinkamos eksporto operacijos vyksta per atitinkamą laikotarpį, ne ilgesnį kaip dveji metai. Šis punktas aiškinamas pagal II priede pateiktas gaires dėl sąnaudų sunaudojimo gamybos procese ir III priede pateiktas gaires, apibrėžiančias pakaitinę muitų grąžinimo sistemą kaip eksporto subsidijas.
- j) Tiekimas pagal Vyriausybės (arba atitinkamų Vyriausybės kontroliuojamų institucijų) eksporto kreditų garantijų ar draudimo programas, draudimo arba garantijų programas nukreiptas prieš eksportuojamų prekių kaštų padidėjimą, arba valiutos keitimo rizikos programas didesniu už nominalią vertę keitimo kursu, kuris neadekvatus tam, kurio reikia ilgalaikėms veiklos sąnaudoms ir programų nuostoliams padengti.
- k) Vyriausybės (arba atitinkamų institucijų, kurias kontroliuoja arba kurios yra pavaldžios Vyriausybei) teikiami eksporto kreditai už mažesnes palūkanas nei tos, kurias faktiškai reikia mokėti už taip naudojamas lėšas (arba kurios turėtų būti mokamos, jei lėšų būtų skolinamasi tarptautinėse kapitalo rinkose tam pačiam terminui, tomis pačiomis kreditavimo sąlygomis ir tos pačios denominacijos valiuta, kaip ir eksporto kreditas), arba Vyriausybės ar minėtų institucijų apmokamos visos ar dalis išlaidų, kurias patiria eksportuotojai ar finansinės institucijos, gaudamos kreditus tiek, kiek jie naudojami eksporto kreditavimo sąlygų materialinės naudos apsaugai.
- Tačiau jeigu PPO narė šalis yra tarptautinio įsipareigojimo dėl oficialių eksporto kreditų, kurio šalimis nuo 1979 m. sausio 1 d. yra mažiausiai 12 tikrųjų narių (arba vėliau sutinkant įsipareigojimą patvirtinusioms toms tikrosioms narėms), arba jeigu praktiškai PPO narė taiko atitinkamo įsipareigojimo numatytas nuostatas dėl palūkanų normų, eksporto kreditų praktika, suderinta su tomis nuostatomis, nėra laikoma eksporto subsidija.
- l) Bet koks kitas mokestis valstybės sąskaita, sudarantis eksporto subsidiją, pagal GATT 1994 m. XVI straipsnį.

⁽⁷⁾ Žr. 2 išnašą.

II PRIEDAS

GAIRĖS DĖL SĄNAUDŲ SUNAUDOJIMO GAMYBOS PROCESĖ (1)

I

1. Pagal netiesioginių mokesčių lengvatų programas galima atleisti nuo ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviųjų netiesioginių mokesčių, kuriais apmokestinamos gamybos sąnaudos (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą), naudojamos eksportuojamų prekių gamybai, arba juos sumažinti arba atidėti. Panašiai pagal maito grąžinimo programas galima atleisti nuo importo rinkliavų, taikytų gamybos sąnaudoms (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą), naudojamoms eksportuojamų prekių gamybai, ar jas grąžinti.
2. Eksporto subsidijų pavyzdinio sąrašo I priedo h ir i punktuose daroma nuoroda į terminą „sąnaudos, naudojamos eksportuojamo produkto gamybai“. Pagal sąrašo i punktą netiesioginių mokesčių lengvatos gali būti laikomos eksporto subsidijomis, jeigu jas taikant, atleidimo nuo ankstesnio etapo kumuliatyviųjų netiesioginių mokesčių, jų sumažinimo arba atidėjimo suma yra didesnė už sumą, kuria faktiškai apmokestinamos sąnaudos eksportuojamų prekių gamybai. Pagal sąrašo i punktą maitų grąžinimo ir atleidimo nuo maitų programos gali būti laikomos eksporto subsidija, jeigu jas taikant atleidimo nuo importo rinkliavų ar tokių importo rinkliavų grąžinimo suma faktiškai yra didesnė už sumą, kuria apmokestinamos sąnaudos, naudojamos eksportuojamų prekių gamybai. Abiejuose punktuose nustatyta, kad įprastinė atliekų norma turi būti daroma atsižvelgiant į sąnaudas eksportuojamos prekės gamybai. Sąrašo i punktas taip pat numato ir pakaitalo tam tikrais atvejais galimybę.

II

3. Atlikdama eksportuojamų produktų gamybos sąnaudų tyrimą, kuris pagal šį reglamentą yra kompensacinių maitų tyrimo dalis, Komisija paprastai laikosi tokios tvarkos.
4. Kai yra įtariama, kad netiesioginių mokesčių lengvatų ar maitų grąžinimo programos gali būti laikomos subsidijomis dėl tos priežasties, kad yra suteikiamos per didelės netiesioginių mokesčių ar importo rinkliavų už sąnaudas, naudojamas eksportuojamų prekių gamybai lengvatos, Komisija pirmiausia turėtų nustatyti, ar eksportuojančios valstybės narės Vyriausybė turi ir taiko sistemą ar tvarką, pagal kurią galima patvirtinti, kokios sąnaudos ir koks jų kiekis buvo panaudotas eksportuojamų prekių gamybai. Kai taikoma tokia sistema ar tvarka, tyrimą atliekanti institucija turėtų išnagrinėti tą sistemą ar tvarką, kad nustatytų, ar ji yra pagrįsta, ar efektyvi siekiamo tikslo atžvilgiu ir ar ji atitinka eksportuojančios šalies visuotinai priimtą prekybos praktiką. Tyrimą atliekanti institucija gali manyti esant reikalinga atlikti tam tikrus praktinius testus, kad patikrintų informaciją ar įsitikintų, kad sistema ar tvarka yra taikoma efektyviai.
5. Kai tokios sistemos ar tvarkos nėra ar ji nepagrįsta, arba ji numatyta ir laikoma pagrįsta, bet nustatyta, kad netaikoma arba taikoma neefektyviai, tolesnis tyrimas, grindžiant faktiniu panaudotų sąnaudų kiekiu, turėtų būti atliekamas, siekiant nustatyti, ar iš tiesų įvyko permokėjimas. Jeigu Komisija mano esant reikalinga, tolesnis tyrimas turėtų būti atliekamas laikantis 4 punkto nuostatų.
6. Paprastai Komisija privalo laikyti sąnaudas fiziškai įtrauktas, jeigu tokios sąnaudos yra naudojamos gamybos procese ir fiziškai yra eksportuojamame produkte. Nėra būtina, kad sąnaudos galutiniame produkte būtų tokia pačia forma, kokia jos buvo gamybos proceso pradžioje.
7. Nustatant eksportuojamo produkto gamyboje sunaudotą konkrečios sąnaudos kiekį, paprastai privaloma atsižvelgti į „normaliomis sąlygomis susidarantią atliekų išėigą“, ir paprastai, tokios atliekos laikomos sunaudotomis eksportuojamam produktui gaminti. Terminas „atliekos“ reiškia konkrečios sąnaudos dalį, kuri neatlieka savarankiškos funkcijos gamybos procese, nėra sunaudota eksportuojamo produkto gamybai (pvz., dėl tokių priežasčių kaip neefektyvumas) ir nėra to paties gamintojo atgauta, panaudota ar parduota.
8. Komisija, nustatydamą, ar reikalaujama lengvata atliekoms yra „įprasta“, turi atsižvelgti į gamybos procesą, įprastinę eksportuojančios šalies pramonės šakos patirtį ir kitus techninius veiksnius, kurie šiuo atveju yra tinkami. Komisija turėtų atkreipti ypatingą dėmesį į tai, ar eksportuojančios valstybės narės institucijos pagrįstai apskaičiavo atliekų kiekį, kai į tą kiekį ketinama atsižvelgti taikant mokesčių ar maitų lengvatas ar atleidimų nuo jų.

(1) Gamybos procese sunaudojamos sąnaudos yra fiziškai įtrauktos sąnaudos, energija, kuras ir nafta, kurie naudojami gamybos procese ir katalizėje, sunaudojami jų naudojimo metu eksportuojamam produktui gaminti.

III PRIEDAS

GAIRĖS PAKAITINĖMS SĄLYGINIO NEAPMOKESTINIMO SISTEMOMS KAIP EKSPORTO
SUBSIDIJOMS NUSTATYTI

I

Sąlyginio neapmokestinimo sistemos gali leisti grąžinti importo rinkliavas arba sąlyginai neapmokestinti jomis sąnaudas, kurios buvo sunaudotos kito produkto gamybos procese ir kai eksportuojamo vėlesnio produkto gamybai naudojamos vietinės sąnaudos yra tos pačios kokybės ir turi tas pačias savybes kaip ir importuotos sąnaudos. Pagal I priedo i punktą pakaitinė sąlyginio neapmokestinimo sistema gali būti laikoma eksporto subsidija tiek, kiek sąlyginis neapmokestinimas importo rinkliava yra didesnis už importo rinkliavas, kuriomis buvo apmokestintos importuojamos gamybos sąnaudos, kurias buvo prašoma sąlyginai neapmokestinti.

II

Atlikdama, pagal šį reglamentą, bet kokią pakaitinės sąlyginio neapmokestinimo sistemos tyrimą, Komisija paprastai laikosi tokios tvarkos:

- 1) I priedo i punktas numato, kad vidaus rinkos sąnaudos gali pakeisti sąnaudas importuojamas eksportuojamo produkto gamybai, jeigu tokių sąnaudų kiekis yra vienodas ir jos yra tokios pačios kokybės bei turi tas pačias savybes kaip importuojamos sąnaudos. Patikrinimo sistemos arba tvarkos buvimas yra svarbus, tuo, kad jis leidžia eksportuojančios šalies Vyriausybei užtikrinti ir parodyti, kad sąnaudų, kurias prašoma sąlyginai neapmokestinti, kiekis bet kokia forma neviršija panašių eksportuojamų produktų kiekio, ir kad sąlyginio neapmokestinimo suma neviršija mokesčių, kuriais iš pradžių buvo apmokestintos tos importuotos sąnaudos, sumos;
- 2) jeigu kyla įtarimas, kad taikant pakaitinę sąlyginio neapmokestinimo sistemą gali būti suteikta subsidija, Komisija paprastai privalo nustatyti, ar eksportuojančios šalies Vyriausybė turi ir taiko patikrinimo sistemą arba tvarką. Kur nustatoma, kad tokia sistema arba tvarka yra taikoma, Komisija paprastai ištiria patikrinimo tvarką norėdama išsiaiškinti, ar ji yra pagrįsta, nes veiksminga siekiamo tikslo atžvilgiu ar atitinka eksportuojančios šalies visuotinai priimtą prekybos praktiką. Jeigu nustatoma, kad ta tvarka pakankamai atitinka reikalavimus ir yra veiksmingai taikoma, neturėtų būti daroma prielaida, kad subsidija egzistuoja. Komisija vadovaudamasi reglamento 26 straipsnio 2 dalimis, esant būtinumui atlikti tam tikrus praktinius testus, kad patikrintų informaciją arba įsitikintų, kad patikrinimo tvarka yra tinkamai taikoma;
- 3) jeigu nėra patikrinimo tvarkos, jeigu ji nėra pagrįsta, arba jeigu tokia tvarka yra ir laikoma pagrįsta, tačiau išsiaiškinama, kad ji netaikoma arba taikoma neveiksmingai, gali būti subsidija. Tokiais atvejais tolesnis eksportuojančios šalies patikrinimas turi būti atliekamas grindžiant realias sudarytas sandoriais norint nustatyti, ar iš tiesų buvo permokėjimas. Jeigu Komisija laiko būtina, tolesnis patikrinimas gali būti atliekamas pagal 2 punktą;
- 4) sąlyginio neapmokestinimo sistemos nuostatos, pagal kurias eksportuotojams leidžiama pasirinkti tam tikras importo siuntas, kurioms taikoma sąlyginio neapmokestinimo sistema, pačios savaime negali būti laikomos subsidija;
- 5) laikoma, kad pagal I priedo i punktą importo sąlyginis neapmokestinimas yra per didelis, kai Vyriausybės sumokėtos palūkanos už, bet kokias importo rinkliavas, grąžintas pagal sąlyginio neapmokestinimo sistemą, viršija iš tikrųjų sumokėtas ar mokėtinas palūkanas.

IV PRIEDAS

(Šis priedas pakartoja Susitarimo dėl žemės ūkio 2 priedą. Bet kokie terminai ar posakiai, kurie čia nėra paaiškinti arba kurie nėra savaime paaiškinantys, turi būti aiškinami pagal tą susitarimą.)

VIDAUS PARAMA: PAGRINDAS ATLEISTI NUO ĮSIPAREIGIJIMŲ TAIKYTI NUOLAIDAS

1. Vidaus paramos priemonės, dėl kurių prašoma išimties iš įsipareigojimų sumažinimo, atitinka pagrindinį reikalavimą, kad jos neturi, arba turi mažiausiai minimaliausia, prekybą iškraipant poveikį arba poveikį gamybai. Atitinkamai, visos priemonės, dėl kurių prašoma išimties, turi atitikti tokius pagrindinius kriterijus:

a) tokia pagalba turi būti teikiama per viešai finansuojamą Vyriausybės programą (įskaitant Vyriausybės atsisakytas pajamas) neįtraukiant pervedimų iš vartotojų; ir

b) tokia pagalba neturi turėti garantinių kainų palaikymo poveikio gamintojams;

plius specifiniai politiniai kriterijai bei toliau išdėstytos sąlygos.

Vyriausybės paslaugų programos

2. Bendrosios paslaugos

Šios kategorijos politika apima išlaidas (arba atsisakytas pajamas) susijusias su paslaugas arba pašalpas žemės ūkiui arba kaimo bendruomenei teikiančiomis programomis. Jos neapima tiesioginių išmokų gamintojams arba perdirbėjams. Tokios programos, apimančios, bet neapsiribojančios, toliau išvardytomis paslaugomis atitinkančios bendrus 1 punkto išdėstytus kriterijus ir specifines politines sąlygas yra:

a) mokslo tiriamieji darbai, bendrieji tiriamieji darbai, mokslo tiriamieji darbai, susiję su aplinkos apsaugos programomis, bei tyrimų programos, susijusios su konkrečiais produktais;

b) kenkėjų ir ligų kontrolės, apimančios bendrąsias bei konkrečioms produktams būdingų kenkėjų ir ligų kontrolės priemones, tokias kaip ankstyvojo įspėjimo sistemos, karantinas ir naikinimas;

c) mokymo paslaugų, apimančių bendrąjį ir specialųjį parengimą;

d) papildomų ir konsultacinių paslaugų, įskaitant skirtų palengvinti informacijos ir mokslo tiriamųjų darbų rezultatų gamintojams ir vartotojams perdavimą;

e) patikrinimo paslaugų, įskaitant bendrąsias patikrinimo paslaugas ir konkrečių produktų patikrinimą sveikatos apsaugos, saugos, rūšiavimo ir standartizacijos tikslais;

f) rinkotyros ir reklamos paslaugų, įskaitant rinkos informaciją, konsultavimo ir reklamos išlaidas, susijusias su konkrečiais produktais, išskyrus išlaidas nenurodytiems tikslams, kurias pardavėjai galėtų panaudoti norėdami sumažinti pardavimo kainą arba suteikti tiesioginės ekonominės naudos pirkėjams; ir

g) infrastruktūros paslaugų, įskaitant: elektros tinklų, kelių ir kitų transporto priemonių, turgaviečių ir uostų įrangą, vandens tiekimo įrengimus, užtvankos ir drenažo sistemas bei infrastruktūros darbus, susijusius su aplinkos apsaugos programomis. Visais atvejais sąnaudos nukreipiamos tikrai tiekimui arba statybos kapitaliniams darbams, ir neturi apimti ūkio įrengimų, kitų ne visuomeninio naudojimo komunalinių tinklų tiekimo. Tai neapima subsidijų sąnaudoms arba eksploatacinėms išlaidoms ar lengvatinių vartotojo mokesčių.

3. Valstybės atsargos apsirūpinimo maistu tikslams ⁽¹⁾

Nacionaliniais teisės aktais nustatytos sąnaudos (arba atsisakytos pajamos) susijusios su produktų, sudarančių sudėtinę apsirūpinimo maistu programos dalį, atsargų sukaukimu ir laikymu. Tai gali apimti Vyriausybės pagalbą privačiam produktų saugojimui.

⁽¹⁾ Šio priedo 3 punkte Vyriausybės atsargų kaupimo programos, kurių operacijos yra viešos ir vykdomos pagal oficialiai paskelbtus objektyvius kriterijus arba nuorodas, norint apsirūpinti maistu besivystančiose šalyse, yra laikomos atitinkančiomis šio punkto nuostatas, tarp jų programos, pagal kurias maisto produktų atsargos norint apsirūpinti maistu yra įgyjamos ir parduodamos administruojamomis kainomis, jeigu skirtumas tarp įsigijimo kainos ir užsienio referencinės kainos aiškinamos pagal AMS.

Tokių atsargų apimtys ir kaupimas turi atitikti išskirtinai tik apsirūpinimo maistu nustatytus tikslus. Atsargų kaupimo ir panaudojimo procesas turi būti finansiškai skaidrus. Vyriausybė maistą perka veikiančiomis rinkos kainomis, o parduoda iš apsirūpinimo maistu atsargų ne mažesnėmis kaip veikiančios vidaus rinkos kainos už nagrinėjamą produktą ir kokybę.

4. Pagalba maistu šalies viduje ⁽¹⁾

Išlaidos (arba atsisakytos pajamos) pagalbai maistu, susijusios su pagalbos maistu šalies viduje tiekimu gyventojų grupėms, kurioms jos reikia.

Teisė gauti pagalbą maistu yra nustatoma pagal aiškiai apibrėžtus kriterijus, siejamus su mitybos tikslais. Tokia pagalba yra tiesioginė aprūpinimo maistu forma tiems, kurie turi teisę ją gauti arba suteikia teisę pirkti maistą arba rinkos, arba subsidijuotomis kainomis. Vyriausybė maistą perka veikiančiomis rinkos kainomis, o pagalbos finansavimas bei administravimas turi būti skaidrus.

5. Tiesioginės išmokos gamintojams

Per tiesiogines išmokas teikiama pagalba (arba atsisakytos pajamos, įskaitant išmokėjimus natūra) gamintojams, kuriems prašoma išimties iš išsipareigojimų sumažinimo, turi atitikti pagrindinius 1 punkte išdėstytus kriterijus bei specifinius kriterijus, kurie taikomi individualiems tiesioginių išmokų tipams, išdėstytiems 6–13 punktuose. Kur atleidimas nuo išsipareigojimų taikyti nuolaidas yra pareiškiamas dėl bet kokio kito esančio ar naujo tiesioginių išmokų tipo nei išdėstyta 6–13 punktuose, jis be 1 punkte išdėstytų bendrųjų kriterijų turi atitikti su 6 punkto b–e papunkčiuose nurodytus kriterijus.

6. Pagalba atskiroms pajamų grupėms

- Teisė į tokias išmokas nustatoma pagal aiškiai apibrėžtus kriterijus, tokius kaip pajamos, gamintojo arba žemės savininko statusas, panaudojimas arba gamybos lygis per tam tikrą nustatytą bazinį laikotarpį.
- Tokių išmokų suma per, bet kuriuos nustatytus metus nesiejama arba grindžiama gamybos pobūdžiu ar apimtimi (įskaitant gyvūnų naminių gyvulių skaičių), kurią vykdo gamintojas bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.
- Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nesiejama arba grindžiama vidaus arba tarptautinėmis kainomis, taikomomis bet kokiai gamybai, vykdyti, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.
- Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nesiejama arba grindžiama gamybos veiksniais, naudojamais, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.
- Nereikalaujama vykdyti gamybą siekiant gauti tokias išmokas.

7. Vyriausybės finansinis dalyvavimas pajamų draudimo ir apsaugos programose

- Teisė į tokias išmokas nustatoma pagal prarastas pajamas, atsižvelgiant tikrai į iš žemės ūkio gautas pajamas, kurios viršija 30 % vidutinių bendrųjų pajamų arba grynųjų pajamų ekvivalentą (neįskaitant, bet kokių išmokų iš tokių pačių arba panašių programų) per ankstesnį trejų metų laikotarpį arba trejų metų vidurkį, paprastai grindžiamą ankstesniu penkerių metų laikotarpiu, neįskaitant aukščiausio ir žemiausio įtraukto į sąrašą. Bet kuris gamintojas, atitinkantis šią sąlygą, turi teisę gauti išmokas.
- Tokių išmokų suma kompensuoja mažiau nei 70 % gamintojo paprastų pajamų tais metais, kai gamintojas įgyja teisę gauti šią pagalbą.
- Bet kurių tokių išmokų suma yra siejama tikrai su pajamomis; ji nesiejama su gamintojo vykdomos gamybos pobūdžiu arba apimtimi (įskaitant naminių gyvulių skaičių), arba su vidaus ar tarptautinėmis kainomis, taikomomis tokio produkto gamybai; arba naudojamais gamybos veiksniais.
- Jeigu gamintojas tais pačiais metais gauna išmokas pagal šį punktą ir pagal 8 punktą (pagalba stichinių nelaimių atveju), bendra tokių išmokų suma turi būti mažesnė negu 100 % visų gamintojo nuostolių.

8. Išmokos (mokamos tiesiogiai arba per Vyriausybės finansinį dalyvavimą pasėlių draudimo programose) kaip pagalba stichinių nelaimių atveju

- Teisė į tokias išmokas įgyjama tik Vyriausybės institucijoms oficialiai pripažinus, kad stichinė ar panašaus pobūdžio nelaimė įvyko ar vyksta (įskaitant ligų protrūkius, kenkėjų antplūdžius, branduolinių avarijas, ir karą tos valstybės teritorijoje); ir nustatius, kad gamybos nuostoliai, viršija 30 % praėjusių trejų metų laikotarpio gamybos vidurkį arba trejų metų vidurkį, grindžiamą praėjusių penkerių metų laikotarpiu, neįskaitant didžiausių ir mažiausių įtrauktų į sąrašą.

⁽¹⁾ Šio priedo 3 ir 4 punktuose maisto produktų tiekimas subsidijuojamomis kainomis siekiant atitikti besivystančių šalių miesto ir kaimo vargšų maisto reikalavimus reguliariai pagrįstomis kainomis laikomas atitinkančiu šio punkto nuostatas.

- b) Išmokos, po įvykusios nelaimės, mokamos tiksliai pajamų, naminių gyvulių (įskaitant išmokas, susijusias su galvijų veterinariniu gydymu) žemės arba kitų gamybos veiksmų praradimo dėl tos stichinės nelaimės atveju.
- c) Išmokos tokiems nuostoliams kompensuoti neturi viršyti bendros patirtų nuostolių sumos ir nereikalaujama arba nenurodoma kokią produkciją ir kiekį gaminti ateityje.
- d) Nelaimės metu skiriamos išmokos neturi viršyti lygio, būtino išvengti arba sumažinti tolimesnius nuostolius kaip nurodyta b punkto kriterijuje.
- e) Jeigu gamintojas tais pačiais metais gauna išmokas pagal šį punktą ir pagal 7 punktą (pajamų draudimas ir pajamų apsaugos programos), bendra suma tokių išmokų turi būti mažesnė negu 100 % visų gamintojo nuostolių.

9. Struktūrinė reguliavimo pagalba, teikiama per gamintojo pensines programas

- a) Teisė į tokias išmokas nustatoma remiantis aiškiai apibrėžtais kriterijais nustatytais programose, skirtose paremti asmenis, užsiimančius parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamyba, jiems išeinant į pensiją arba pereinant prie kitos nei žemės ūkio veiklos.
- b) Išmokas sąlygoja visiškai visam laikui gavėjų išėjimas į pensiją pasitraukiant iš parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamybos.

10. Struktūrinė reguliuojama pagalba, teikiama per išteklių nebenaudojimo programas

- a) Teisė į tokias išmokas nustatoma remiantis aiškiai nustatytais kriterijais programose, skirtose nutraukti žemės ar kitų išteklių, įskaitant ir naminių galvijų naudojimą parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamybai.
- b) Išmoką sąlygoja žemės nebenaudojimas parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamybai mažiausiai trejus metus, ir naminių gyvulių atveju, juos skerdžiant arba akivaizdžiai visiškai sunaikinant.
- c) Išmokoms gauti nereikalaujama ar nenurodoma jokie alternatyvus žemės arba kitų išteklių, susijusių su parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamyba naudojimo.
- d) Išmokos nesiejamos su gamybos pobūdžiu ar kiekiu arba vidaus ar tarptautinėmis kainomis gamybai, vykdomai naudojant žemę ar kitus gamyboje išliekančius išteklius.

11. Struktūrinė reguliuojama pagalba, teikiama per investicinę pagalbą

- a) Teisė į tokias išmokas nustatoma remiantis aiškiai nustatytais kriterijais Vyriausybės programose, skirtose paremti finansinį ir fizinį gamintojo veiklos pertvarkymą, atsižvelgiant į objektyviai nurodytus struktūrinius nuostolius. Teisė į tokias programas taip pat gali būti grindžiama aiškiai apibrėžta Vyriausybės programa žemės ūkio paskirties žemės perprivatizavimui.
- b) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nėra siejama arba grindžiama gamintojo vykdomos gamybos pobūdžiu ar apimtimi (įskaitant naminių gyvulių skaičių), bet kuriais metais po bazinio laikotarpio kito nei nustatyta pagal e kriterijų.
- c) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nėra siejama arba grindžiama vidaus arba tarptautinėmis kainomis, taikomomis, bet kokiais vykdomai gamybai, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.
- d) Išmokos yra skiriamos tiksliai laikotarpiu, kuris būtinas įgyvendinti investicijas, į kurias atsižvelgiant jos teikiamos.
- e) Išmokos neįpareigoja arba jokių būdu nenurodo žemės ūkio produktų, kuriuos turėtų gaminti gavėjas, išskyrus reikalavimą jiems negaminti konkretaus produkto.
- f) Išmokos ribojamos suma, reikalinga struktūriniais nuostoliams kompensuoti.

12. Išmokos pagal aplinkos apsaugos programas

- a) Teisė į tokias išmokas nustatoma kaip aiškiai nustatytos Vyriausybės aplinkos apsaugos ar tausojimo programos dalis ir priklauso nuo konkrečių Vyriausybės programos sąlygų, įskaitant sąlygų, susijusių su gamybos metodais ir sąnaudomis, įvykdymu.

b) Išmokų suma neviršija papildomų sąnaudų arba prarastų pajamų laikantis Vyriausybės programos.

13. Išmokos pagal regioninės pagalbos programas

- a) Teisę į tokias išmokas turi tik nepalankių regionų gamintojai. Kiekvienas toks regionas turi būti aiškiai apibrėžta gretima geografinė vietovė su apibrėžta ekonomine ir administracine tapatybe, laikoma nepalankia pagal įstatyme arba reglamente aiškiai nustatytus neutralius ir objektyvius kriterijus, rodančius, kad regiono sunkumai kyla dėl didesnių nei laikinos aplinkybių.
 - b) Tokių išmokų suma per bet kuriuos nustatytus metus nėra siejama arba grindžiama vykdomos gamybos pobūdžiu arba apimtimi (įskaitant naminių gyvulių skaičių), bet kuriais metais po bazinio laikotarpio, kito nei tos gamybos mažinimo.
 - c) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nėra siejama arba grindžiama vidaus arba tarptautinėmis kainomis, taikomomis bet kokiai gamybai, vykdomai, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.
 - d) Išmokos turėtų būti prieinamos tik teisę į tokias išmokas turinčių regionų gamintojams, tačiau paprastai prieinamos visiems tokių regionų gamintojams.
 - e) Jeigu išmokos yra susijusios su gamybos veiksniais, jos mokamos proporcingai mažėjančiai aukščiau minėto konkretaus veiksnio ribinei vertei.
 - f) Išmokos neviršija papildomų sąnaudų arba prarastų pajamų, susijusių su išpareigojimų gaminti žemės ūkio produktus nurodytoje vietovėje.
-

V PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesni pakeitimai

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2026/97
(OL L 288, 1997 10 21, p. 1).

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1973/2002
(OL L 305, 2002 11 7, p. 4)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 461/2004
(OL L 77, 2004 3 13, p. 12).

tik 2 straipsnis

VI PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 2026/97	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalies įžanginiai žodžiai	2 straipsnio įžanginiai žodžiai
1 straipsnio 2 dalies galutinė formuluotė	2 straipsnio a punkto įžanginis sakiny
1 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	2 straipsnio a punkto paskutinis sakiny
1 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	2 straipsnio b punktas
1 straipsnio 4 dalis	1 straipsnio 2 dalis
1 straipsnio 5 dalis	2 straipsnio c punktas
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos įžanginiai žodžiai	4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos įžanginiai žodžiai
3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas	4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas
3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkto pirmas sakiny	4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktas
3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkto antras sakiny	4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkto trečias sakiny	4 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa
3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktas	4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktas
3 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	4 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa
3 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos įžanginiai žodžiai	4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos įžanginiai žodžiai
3 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a punkto pirmas sakiny	4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a punktas
3 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a punkto antras ir trečias sakiniai	4 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
3 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos b punktas	4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos b punktas
3 straipsnio 5 dalis	4 straipsnio 5 dalis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnis	6 straipsnis
7 straipsnio 1 ir 2 dalys	7 straipsnio 1 ir 2 dalys
7 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	7 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
7 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos antras sakiny	7 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
7 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	7 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
7 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 4 dalis
8 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio d punktas
8 straipsnio 2–9 dalys	8 straipsnio 1–8 dalys
9 straipsnis	9 straipsnis
10 straipsnio 1–4 dalys	10 straipsnio 1–4 dalys
10 straipsnio 7–13 dalys	10 straipsnio 5–11 dalys
10 straipsnio 14 dalies pirmas sakiny	10 straipsnio 12 dalies pirma pastraipa
10 straipsnio 14 dalies antras ir trečias sakiniai	10 straipsnio 12 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 15 ir 16 dalys	10 straipsnio 13 ir 14 dalys
11 straipsnio 1 dalies pirmas ir antras sakiniai	11 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	11 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 1 dalies ketvirtas sakiny	11 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 2 dalis

Reglamentas (EB) Nr. 2026/97	Šis reglamentas
11 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	11 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 3 dalies antras sakiny	11 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 3 dalies trečias sakiny	11 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	11 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 4 dalies antras sakiny	11 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 4 dalies trečias sakiny	11 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 5 dalis	11 straipsnio 5 dalis
11 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	11 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 6 dalies antras sakiny	11 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	11 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 6 dalies ketvirtas sakiny	11 straipsnio 6 dalies ketvirta pastraipa
11 straipsnio 7 dalies pirmas sakiny	11 straipsnio 7 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 7 dalies antras sakiny	11 straipsnio 7 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 8, 9 ir 10 dalys	11 straipsnio 8, 9 ir 10 dalys
12 straipsnis	12 straipsnis
13 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 2 dalies pirmas ir antras sakiniai	13 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 2 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai	13 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 2 dalies penktas sakiny	13 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys	13 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
13 straipsnio 6 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	13 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 6 dalies ketvirtas sakiny	13 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 7 ir 8 dalys	13 straipsnio 7 ir 8 dalys
13 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa	13 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 9 dalies antros pastraipos pirmas ir antras sakiniai	13 straipsnio 9 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 9 dalies antros pastraipos trečias sakiny	13 straipsnio 9 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 10 dalis	13 straipsnio 10 dalis
14 straipsnio 1–4 dalys	14 straipsnio 1–4 dalys
14 straipsnio 5 dalies įžanginiai žodžiai	14 straipsnio 5 dalies įžanginių žodžių paskutinė sakinio dalis
14 straipsnio 5 dalies a ir b punktai	14 straipsnio 5 dalies a ir b punktai
14 straipsnio 5 dalies paskutiniai žodžiai	14 straipsnio 5 dalies įžanginių žodžių pirma sakinio dalis
14 straipsnio 5 dalies įžanginiai žodžiai, a punktas ir baigiamieji žodžiai	14 straipsnio 5 dalis
14 straipsnio 5 dalies b punktas	—
15 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	15 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
15 straipsnio 1 dalies antras sakiny	15 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
15 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	15 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
15 straipsnio 1 dalies ketvirtas sakiny	15 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa
15 straipsnio 1 dalies penktas sakiny	15 straipsnio 1 dalies penkta pastraipa
15 straipsnio 2 dalis	15 straipsnio 2 dalis
15 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	15 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
15 straipsnio 3 dalies antras sakiny	15 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
15 straipsnio 3 dalies trečias sakiny	15 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
16 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis
16 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	16 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
16 straipsnio 2 dalies antras ir trečias sakiny	16 straipsnio 2 dalies antra pastraipa

Reglamentas (EB) Nr. 2026/97	Šis reglamentas
16 straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 3 dalis
16 straipsnio 4 dalies išanginių žodžių pirma dalis	16 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
16 straipsnio 4 dalies išanginių žodžių antra dalis	16 straipsnio 4 dalies antros pastraipos išanginiai žodžiai ir a ir b punktai
16 straipsnio 4 dalies a ir b punktai	16 straipsnio 4 dalies antros pastraipos c ir d punktai
16 straipsnio 5 dalis	16 straipsnio 5 dalis
17 straipsnis	17 straipsnis
18 straipsnis	18 straipsnis
19 straipsnis	19 straipsnis
20 straipsnio pirmas sakiny	20 straipsnio pirma pastraipa
20 straipsnio antras sakiny	20 straipsnio antra pastraipa
21 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	21 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
21 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	21 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
21 straipsnio 4 dalies antras sakiny	21 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
21 straipsnio 4 dalies trečias sakiny	21 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
22 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	22 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
22 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras ir trečias sakiniai	22 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
22 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos ketvirtas sakiny	22 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
22 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos penktas sakiny	22 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa
22 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	22 straipsnio 1 dalies penkta pastraipa
22 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos išanginiai žodžiai	22 straipsnio 1 dalies šeštos pastraipos išanginiai žodžiai
22 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos pirma, antra ir trečia įtraukos	22 straipsnio 1 dalies šeštos pastraipos a, b ir c punktai
22 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa	22 straipsnio 1 dalies septinta pastraipa
22 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	22 straipsnio 2 dalis
22 straipsnio 2 dalies antras sakiny	22 straipsnio 3 dalis
22 straipsnio 2 dalies trečias sakiny	22 straipsnio 4 dalis
22 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 5 dalis
22 straipsnio 4 dalis	22 straipsnio 6 dalis
23 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	23 straipsnio 1 dalis
23 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras sakiny	23 straipsnio 2 dalis
23 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos trečias sakiny	23 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
23 straipsnio 1 dalies antra pastraipa nuo „1 dalyje minimi“ iki „nepakeičia“	23 straipsnio 3 dalies antros pastraipos išanginiai žodžiai
23 straipsnio 1 dalies antra pastraipa nuo „esminių prekės savybių“ iki „gamintojo prekėms“	23 straipsnio 3 dalies antros pastraipos a, b ir c punktai
23 straipsnio 2 dalies pirmas ir antras sakiniai	23 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
23 straipsnio 2 dalies trečias sakiny	23 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
23 straipsnio 2 dalies ketvirtas ir penktas sakiniai	23 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
23 straipsnio 2 dalies šeštas ir septintas sakiniai	23 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa
23 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	23 straipsnio 5 dalis
23 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos antras sakiny	23 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
23 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos trečias sakiny	23 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
23 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos ketvirtas sakiny	23 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
23 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	23 straipsnio 6 dalies ketvirta pastraipa
23 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	23 straipsnio 6 dalies penkta pastraipa

Reglamentas (EB) Nr. 2026/97	Šis reglamentas
23 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa	23 straipsnio 7 dalis
24 straipsnio 1 dalies pirmas ir antras sakiniai	24 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
24 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	24 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
24 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	24 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
24 straipsnio 2 dalies antras ir trečias sakiniai	24 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
24 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio 3 dalis
24 straipsnio 4 dalies pirmas ir antras sakiniai	24 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
24 straipsnio 4 dalies trečias sakiny	24 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
24 straipsnio 4 dalies ketvirtas ir penktas sakiniai	24 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
24 straipsnio 5 dalies pirmas sakiny	24 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
24 straipsnio 5 dalies antras sakiny	24 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
24 straipsnio 5 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai	24 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
24 straipsnio 6 ir 7 dalys	24 straipsnio 6 ir 7 dalys
25 straipsnis	25 straipsnis
26 straipsnis	26 straipsnis
27 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	27 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
27 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	27 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
27 straipsnio 4 dalies antras sakiny	27 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
28 straipsnis	28 straipsnis
29 straipsnio 1–5 dalys	29 straipsnio 1–5 dalys
29 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	29 straipsnio 6 pirma pastraipa
29 straipsnio 6 dalies antras sakiny	29 straipsnio 6 antra pastraipa
30 straipsnio pirma, antra ir trečia dalys	30 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
30 straipsnio 4 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	30 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
30 straipsnio 4 dalies paskutinis sakiny	30 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
30 straipsnio 5 dalis	30 straipsnio 5 dalis
31 straipsnis	31 straipsnis
32 straipsnis	32 straipsnis
33 straipsnis	33 straipsnis
34 straipsnis	—
—	34 straipsnis
35 straipsnis	35 straipsnis
I–IV priedai	I–IV priedai
—	V priedas
—	VI priedas